

БОРБА

B O R B A
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT
JANUARY - FEBRUARY 1962.
NEW YORK

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ

НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT

P.O.Box 2158, Grand Central Station, New York, 17, N.Y.

Редакторъ-Основателъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ - Редакторъ: Спасъ Т. Райкинъ

1962 - 1/22

Ню Йоркъ

Януарий - Февруарий

НЕУКЛОННО ПО СВОЯ ПЪТЪ - НАПРЕДЪ!

Д-ръ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

Председателъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

За българския политически емигрантъ има само едно нѣщо което наистина може да стопли сърдцето му въ нерадостния му животъ въ чужбина - това е чувството, че той е изпълнилъ достойно своя синовенъ дългъ къмъ поробена България!

Не всѣки единъ отъ българскитѣ емигранти прѣснати днесъ въ разнитѣ страни на свободния свѣтъ е политически емигрантъ. Затова мнозина отъ нашитѣ емигранти не сѣ въ редоветѣ на организациитѣ които се борятъ противъ комунизма за освобождението на родината. Страдащиятъ нашъ народъ въ родния край не се интересува отъ тѣзи емигранти. Неговитѣ очи сѣ обърнати къмъ политическитѣ емигранти, къмъ тѣхнитѣ организации. Той следи най-живо проявитѣ на тѣзи организации и очаква отъ тѣхъ да направятъ колкото може повече за неговото спасение.

За наша честъ Б.Н.Ф. успѣ, презъ шестнадесетътъ години на своето съществуване да обедини въ своитѣ редове болшинството отъ българскитѣ политически емигранти, безъ разлика на тѣхната предишна политическа партияна или организационна принадлежностъ, и най-важното - борческия елементъ между тѣхъ. За това днесъ Б.Н.Ф. е най-активната българска емигрантска анти-комунистическа организация и регистрира най-голѣми успѣхи въ своята дѣйностъ.

Много опити бѣха направени - отъ чужди и "свои" - да бѣде спъната дѣйността на Б.Н.Ф. Задъ всички тия опити, това бѣше ясно за всѣкиго, стояха комуниститѣ отъ София или тѣхнитѣ прикрити агенти тукъ. Б.Н.Ф. прегази всички тия опити неуязвимъ и продължава НЕУКЛОННО ПО СВОЯ ПЪТЪ - НАПРЕДЪ къмъ възвишената целъ - ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ!

Шестиятъ конгресъ на Б.Н.Ф. свиканъ за 3 и 4 мартъ т.г. ще манифестира публично постиженията на организацията презъ изтеклата година за постигането на тази възвишена целъ! Това което предстои да се изнесе на конгреса ще стопли сърдцата на всички български емигранти и специално на тѣзи въ Б.Н.Ф. тѣй като тое доказателство за това, че тѣ сѣ изпълнили достойно дълга си къмъ родъ и родина!

До Управителнитѣ съвети на клоноветѣ
и всички членове на Б. Н. Ф.

Драги съидейници:

Съгласно решението на Ц.У.С. на организацията шестия редовенъ конгресъ на Б.Н.Ф. ще се състои на 3 и 4 мартъ, 1962 г. въ градъ Ню Йоркъ - Америка. Въ изпълнение на това решение и устава на организацията свиквамъ шестия конгресъ на Б.Н.Ф. на споменатата дата и на споменатото мѣсто.

Конгреса ще заседава въ Хотелъ НюЙоркъръ. Конгресната програма и дневния редъ ще бѣдатъ както следва:

П Р О Г Р А М А

3 МАРТЪ 1962 - СЪБОТА: Сутринъта: пристигане и регистриране на делегатитѣ и гоститѣ въ канцеларията на конгреса въ хотелъ Ню Йоркъръ. Отъ 10 до 11 часа - предварително заседание на Ц. У. С. Откриване на Конгреса - 11 часа. въ Емпайъръ Руумъ и непосредствено следъ което започва редовното заседание, което ще продължи до 5 часа следъ обѣдъ. Отъ 1.00 часа до 1.30 часа ще има прекъсване на заседанието за обѣдна закуска която ще се сервира за всички делегати въ заседателната зала - нароченъ бюфетъ. Вечеръта: празнуване Деня на Освобождението на България - Патронния празникъ - съ голѣмъ Банкетъ и Балъ въ Северний Балъ Руумъ на Хотелъ Ню Йоркъръ.

4 МАРТЪ 1962 - НЕДѢЛЯ: Отъ 9 часа сутринъта до 5 часа следъ обѣдъ ще продължатъ редовнитѣ заседания на конгреса.

Д Н Е В Е Н Ъ Р Е Д Ъ

1. Откриване на Конгреса - Изборъ на Бюро и комисии
2. Доклади на членоветѣ на Ц.У.С. и К.К., разисквания и освобождение отъ отговорностъ на длъжностнитѣ лица.
3. Докладъ на комиситѣ - по програмата, по политическитѣ въпроси, по печата, финанситѣ, бъдещата дѣйностъ и резолюциитѣ.
4. Изборъ на новъ Ц.У.С. и К.К.
5. Разни и закриване на конгреса.

Всички делегати за конгреса трѣбва да пристигнатъ рано заранъта на 3 Мартъ въ Ню Йоркъ за да могатъ да взематъ участие въ откриването и разискванията на конгреса. Поставенитѣ на разглеждане въпроси сѣ отъ голѣма важностъ и затова всѣки клонъ трѣбва да изпрати непременно всички делегати на които споредъ устава има право

Конгресниятъ Комитетъ въ Ню Йоркъ ще издаде нарочно окръжно съ което ще се дадатъ подробности по програмата и организацията на Конгреса, по разквартируването и всички останали въпроси, които трѣбва да се иматъ предвидъ отъ всички онѣзи които отидатъ въ Ню Йоркъ.

Като изпращамъ братски борчески поздравии на всички очаквамъ всѣки да изпълни дългътъ си, масово да посетимъ конгреса и съ общи усилия още по-високо да издигнемъ знамето на освободителната борба и на Б.Н.Ф.

Д-ръ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ

Председателъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

О К Р Ж Ж Н О

До всички членове на организациитъ на
Българския Националенъ Фронтъ.

Драги съидейници:

Както ви е известно Шестиятъ Конгресъ на Б.Н.Ф. е насроченъ за 3 и 4 мартъ т.г. Заседанията и конгреснитъ тържества ще станатъ въ Хотелъ Ню Йоркъръ - 34 улица и Осмо Авеню. По този случай Председателътъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. е отправилъ специално окръжно до организациитъ въ което е дадена програмата и дневния редъ на Конгреса. Въпросното окръжно ще се публикува въ съкратена форма въ списание "Борба". Конгресниятъ Комитетъ ще издаде специална официална покана по този случай. Въ допълнение на окръжното на Д-ръ Иванъ Дочевъ и официалната покана по случай конгреса Конгресниятъ Комитетъ дължи да ви обърне вниманието върху следнитъ въпроси:

1. Членоветъ на Ц.У.С. трѣбва да пристигнатъ въ хотелъ Ню Йоркъръ до 10 часа сутринъта, събота, 3 мартъ, за да присѣтствуватъ на предконгресното заседание на Ц.У.С. Останалитъ делегати и гости трѣбва да пристигнатъ и се регистриратъ въ канцеларията на Конгреса въ Хотелъ Ню Йоркъръ Empire Room до 11 часа сутринъта.

2. При пристигането си въ града делегатитъ и гоститъ се умоляватъ да се обадятъ въ главната квартира на конгреса - Хотелъ Ню Йоркъръ - 10 3-1000 отъ кждето ще имъ се дадатъ наставления за разквартируване. Тѣй като стаитъ въ Хотелъ Ню Йоркъръ сѣ сравнително скъпи, то онѣзи отъ гоститъ и делегатитъ, които биха желали да си наематъ по-евтини стаи могатъ да отидатъ въ хотелъ Пен-Терминалъ, на 34 улица, срещу Грейхаундъ Бъсъ Депо, между Седмо и Осмо Авенюта, половинъ блокъ отъ хотелъ Ню Йоркъръ. Ценитъ въ Пенъ Терминалъ сѣ приблизително: 5 долара единична стая съсъ баня, стая за двама души - 6.50 долара безъ баня, 7.35 съ баня, единична стая безъ баня - 4.50 долара. Който желае да му се резервира стая да се обърне писмено до Конгресния Комитетъ предварително и съобщи каква стая би искалъ да му се запази. Хотелъ Ню Йоркъръ се намира до Пенсилвания Стейшънъ и Грейхаундъ Бъсъ депо, сяко много близо до изхода на Линколнъ Тунелъ - за онѣзи които пристигатъ съ кола. Въ лобито на Хотела ще има постоянно единъ представител на Конгресния комитетъ съ трикольорна лента за уплътване на делегатитъ и гоститъ.

3. Откриването на конгреса ще стане при възможната най-голъма тържественостъ. Очакватъ се много гости и делегати. Заседанията на конгреса сѣ открити за всѣки желаещъ да присѣтствува. Правото на изказване иматъ само членоветъ на организацията.

4. Конгресниятъ Банкетъ, който се устройва вече за осми пътъ въ Ню Йоркъ въ честь на годишнината отъ Освобождението на България, ще стане въ съдияя хотелъ, въ Нортъ Болъ Руумъ. Конгресниятъ комитетъ прави всички усилия щото на този банкетъ да присѣтствуватъ колкото се може повече гости - българи и чужденци, членове и съмишленици на организацията. Числото на говорителитъ ще бѣде ограничено до минимумъ и всички присѣтствувачи ще иматъ възможностъ да се веселятъ до късно следъ полънощъ.

5. Презъ време на конгреснитъ тържества въ салонитъ на Хотелъ Ню Йоркъръ ще бѣде устроена национална изложба на предмети и картини отразяващи българския народенъ битъ и всѣки който би могълъ да допри-

несе съ нѣщо за тази изложба се умолява да донесе предметитѣ въ канцеларията на Конгреса въ Хотелъ Ню Йоркъръ при пристигането си въ сѣбота сутринъта.

6. Тѣй като подготовката и изнасянето на конгреснитѣ тържества сѣ свързани съ голѣми разноси, то конгресния комитетъ горещо апелира къмъ клоноветѣ на организацията да изпълнятъ при първа възможность, безъ отлагане, поетитѣ отъ тѣхъ финансови задължения, а сѣщо и къмъ онѣзи свои приятели и съмишленици, които биха желали да подпомогнатъ дѣлото да изпратятъ даренията си до адреса на организацията:

7. За допълнителни сведения и освѣтления по всички въпроси свързани съ конгреснитѣ тържества можете да се обърнете до Секретаря на Ц.У.С. Д-ръ Калинъ Койчевъ - **155 E. 77 St. N.Y.C. TEL. RE 7-4941**

8. Всички членове на организацията на Б.Н.Ф., неговитѣ приятели и съмишленици, и дори неговитѣ полтически опоненти очакватъ съ неукритъ интересъ шестиятъ конгресъ на Б.Н.Ф. Нека всички напрѣгнемъ всичкитѣ си разполагаеми сили и използваме и най-малкитѣ възможности които имаме, за да направимъ този конгресъ и традиционния банкетъ по случай Освобождението на България величествено българско тържество въ чужбина. Нека кой съ каквото може да допринесе за блѣскавото изнасяне на конгреснитѣ заседания и празненства!

9. Главна задача на всѣки членъ на организацията, всѣки съмишленикъ и приятель на Б.Н.Ф. презъ предстоящитѣ нѣколко месеца е да проагитира насроченитѣ тържества срѣдъ българската общественость, да осигури участието на колкото се може повече българи и чужденци въ заседанията на конгреса и особено на Банкета въ сѣбота вечеръта. Събирането на финансови помощи е друга задача, която всѣки ратникъ за дѣлото на Б.Н.Ф. трѣбва да вземе особено присърдце и направи най-голѣми усилия за реализирането и. Б.Н.Ф. зависи единствено отъ финансовитѣ дарения и източници на своето членство и своитѣ приятели. Българскиятъ Националенъ Фронтъ не е преклонилъ глава и не е продалъ политическата си съвестъ на никой факторъ въ чужбина и затова има смѣлостъта да изнася българскитѣ политически въпроси на публична дискусия безъ да дължи отговоръ на когото и да било, освенъ на бореция се за свобода български народъ. Всѣка подкрепа оказана на Б.Н.Ф. за успѣшното изнасяне на Шестия Конгресъ и на Тържеството по случай годишнината на Освобождението на България и подкрепа на общата кауза на българския народъ - освобождението отъ комунистическо робство.

Съ пожелание за успѣшно изнасяне и приятно прекарване на конгреснитѣ тържества, очакваме да видимъ всички наши приятели и съмишленици на 3 мартъ въ Хотелъ Ню Йоркъръ!

ОТЪ КОНГРЕСНИЯ КОМИТЕТЪ

ЧЛЕНОВЕ, ПРИЯТЕЛИ И СЪМИШЛЕНИЦИ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ! НЕКА ВСИЧКИ МАСОВО СЕ СТЕЧЕМЪ НА КОНГРЕСНИТѢ ЗАСЕДАНИЯ И ТЪРЖЕСТВА НА 3 И 4 МАРТЪ ВЪ ХОТЕЛЪ НЮ ЙОРКЪРЪ И ТАКА ДАДЕМЪ ВИДИМЪ ИЗРАЗЪ НА ПОДКРЕПАТА СИ НА ОСВОБОДИТЕЛНАТА БОРБА НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ!

БЕЛЕЗИ НА УПАДЪКЪ ВЪ ПОЛИТИЧЕСКИЯ МОРАЛЪ

НА БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ.

С. Т. РАЙКИНЪ

Всѣка обществена организация е изразъ на желанието на членоветѣ и да манифестиратъ единомудрено, да проагитиратъ успѣшно и да реализиратъ въвъ възможния максимумъ общитѣ идеи и цели които сѣ ги събрали заедно. Тѣзи идеи и тѣзи цели представляватъ квинтесенцията на продължително и сериозно обсъждане на общественитѣ проблеми въ свѣтлината на възвишени морални принципи. Чувството на дългъ къмъ обществото стимулира отдѣлния гражданинъ да търси сътрудничеството на онѣзи които сподѣлятъ разбиранията му и като резултатъ на това сътрудничество се явяватъ отдѣлнитѣ обществени организации. Въ основата на всѣка една отъ тѣхъ лежи нѣкакъвъ мораленъ принципъ или система отъ принципи които опредѣлятъ нейния мораленъ обликъ. Въ този смисълъ всѣка обществена организация е носителъ на известни морални ценности и защитникъ на тѣзи ценности. Обществото отсжда всѣка една организация въ зависимостъ отъ моралнитѣ принципи които сѣ залегнали въ основата и въ зависимостъ доколко тя се придържа къмъ тѣзи принципи. Нѣма нищо по-жалко и по-отвратително въ обществения животъ отъ една организация която потяпква въ калъта собственитѣ си морални принципи и настоява щото обществото да гледа на нея съ необходимия респектъ.

Тѣзи общи принципи придобиватъ изключително важно значение въ областта на политическитѣ организации. Тѣ сѣ най-възвишения изразъ и проявление на загриженостъ отъ страна на отдѣлния гражданинъ за благо на обществото и като такива тѣ се състезаватъ за народното довѣрие съ програмитѣ и постиженията си въ които моралнитѣ принципи заематъ първостепенно мѣсто. Въ това състезание моралния обликъ на политическитѣ организации играе най-важна роля. Този обликъ се представлява еднакво отъ теоретическитѣ принципи залегнали въ програмата имъ и отъ държанието и поведението на тѣхнитѣ ръководители. Теоретическитѣ принципи на една организация не струватъ и хартията на която сѣ написани ако нейнитѣ ръководители тѣчатъ въ калъта и най-елементарнитѣ правила на обществения и политически моралъ.

Горнитѣ истини иматъ еднакво значение и за онѣзи членове на обществото които по една или друга причина стоятъ внѣ отъ съществуващитѣ политически организации, но не преставатъ да проявяватъ интересъ по политическитѣ въпроси и, които е много важно, винаги претендиратъ да иматъ най-меродавно мнение по тѣзи въпроси. Тѣ обикновено виждатъ грѣхове у всички организации, не виждатъ нищо добро въ тѣхната дѣйностъ, осждаатъ всѣка политическа работа като партизанщина и считатъ себе си за единствено призвани и компетентни по въпроситѣ на българската политика.

Поводъ да се занимаваме съ тѣзи въпроси ни дадоха нѣкои порядки въ живота на българската политическа емиграция, които каратъ всѣки честенъ български патриотъ напусналъ България съ намерение да помогне каузата за освобождението на българския народъ понекога да се замисли два пѣти преди да даде довѣрието си на една или друга политическа организация. Известни явления въ живота на нашата политическа емиграция свидетелствуватъ за упадъкъ на нашитѣ политически нрави, за упадъкъ въ политическия моралъ на нашата емиграция, който упадъкъ прави освободителната кауза безсмислена и безсѣдържателна. България днесъ се намира въ лапитѣ на една хищническа конспирация, която не признава никакъвъ моралъ и никаква етика. Ако днешната борба на нашата емиграция се сведе до такава за смѣнянето на една морално пропаднала

върхушка, чиято единствена целъ за сега се очертава само оставането и на власт следъ като се провали като многообещаваща социално-политическа система, съ друга подобна такава, то кръвта която пролива българския народъ отива напразно. Българскиятъ народъ ще се справи, рано или късно съ днешнитъ си поробители, но той не ще позволи на гърба му да се качатъ морално пропаднали политически шарлатани.

За никого не е изненада, че онѣзи български срѣди, които най-много протестиратъ срещу публично разискване на политическиятъ имъ дѣяния или дѣяния отъ общъ характеръ имащи отношение съ политическиятъ въпроси вълнуващи българската емиграция, чийто политически моралъ стои подъ линията на общоприетия минимумъ, сѫ именно срѣдитъ за които понятието политически моралъ е безъ всѣкаква стойностъ. За тѣзи срѣди въпроситъ засѣгащи личната имъ кариера стоятъ надъ всѣко обществено задължение и тѣ не се спиратъ предъ никакви морални принципи по пътя на осъществяването на личнитъ си амбиции, които, ако трѣбва, не се колебаятъ да представятъ като политически такива. Кадето и когато фактитъ разкриятъ подобно съотношение, несъмнено имаме случай на падналъ политически моралъ.

Като първа задача на политическата емиграция се явява разкриването на всички дѣяния несъответствуващи и несъобразни съ повѣленията на националната освободителна борба. Българската емиграция се нуждае отъ политическо водачество съ високъ политически моралъ и онѣзи емигрантски инициативи, които носятъ бележитъ на мораленъ политически упадъкъ трѣбва да бѣдатъ навреме и открито посочени, тъй като тѣ увреждатъ, не подпомагатъ, освободителната кауза.

Упадъкътъ въ политическиятъ нрави на българската емиграция особено бие въ очи въ областта на отношенията на известни български организации и личности съ българското комунистическо правителство, които маркаръ и спорадични, често пати взематъ униженъ и недостоенъ видъ. Не по-малко важни въ този смисълъ сѫ всички прояви на партизанщина, разединение, политическа безпятица, бездѣйствие, консерватизъмъ и доносничество. Съсъ съзнанието, че изпълняваме единъ общественъ дългъ къмъ борещия се за свобода български народъ ние бихме желали да се спремъ на тѣзи въпроси по-подробно и да очакваме, че направенитъ заключения ще бѣдатъ взети предвидъ отъ тѣзи които разпознаятъ себе си въ изнесенитъ факти.

СОФИЙСКОТО КОМУНИСТИЧЕСКО ПРАВИТЕЛСТВО И БЪЛГАРСКАТА ПОЛИТИЧЕСКА ЕМИГРАЦИЯ

Националната освободителна борба не е партийна кауза - тя е кауза на цѣлия български народъ, тя е кауза на цѣлокупната българска политическа емиграция. Тази кауза предполага известни правила които сѫ еднакво задължителни за всички български организации, за ръководствата на тѣзи организации и за членоветъ имъ, а също така и за всѣки българинъ който се счита или се е обявилъ по съображения продиктувани отъ съвестта му - не за удобство - за политически емигрантъ. Едно отъ тѣзи правила, което не се нуждае отъ доказване, което е очевидно само по себе си, предполага, че никоя българска политическа организация, никой отъ ръководителитъ на българската политическа емиграция и никой български политически емигрантъ не може да поддържа абсолютно никакви връзки съсъ Софийското комунистическо Правителство. При все това известно е на всички, че ръководствата на нѣкои български политически организации, както и ръководствата на нѣкои културно-просвѣтни и религиозни организации, отдѣлни ръководители на тѣзи организации и индивидуални членове, прѣко или косвено, установиха връзки съ това правителство, като едни отъ тѣхъ сами съобщиха въ пресата си за тѣзи връзки, други не скриватъ факта, че се намиратъ въ кореспонденция съ

това Правителство и водят преговори по въпроси които имат квази-политически характер, но които тѣ, отъ невъзможност да разбератъ или отъ срамъ и по неоправдани съображения се мѣчатъ да представятъ предъ българската общественост за неполитически, трети съ противокомунистически резолюции въ рѣце се заловиха публично да обслужватъ комунистическата политика въ чужбина като се озоваха въ България дори, а четвърти бѣха просто посочени на българската общественост съ публикувани въ "Борба" документи разкриващи зависимостта имъ отъ София.

Не е необходимо да се напомня, че онзи, който прекрачи прага на българската мисия въ Ню Йоркъ само нѣколко дни следъ като българската политическа емиграция организира масова демонстрация предъ вратитѣ на тази мисия, то той е стѣпилъ върху труповетѣ на собственитѣ си другари за да влѣзе въ тази мисия. Онзи който подложи главата си предъ трона на А. Юговъ очевидно забравя, че ржката която ще сложи корона на главата му е същата тази ржка която е избила стотици хиляди българи, която ежедневно праща въ лагеритѣ на смъртта хиляди поробени българи. Онзи който замилѣе за българската култура и трѣгне да забавлява и дава приеми на "културнитѣ амбасадори" на комунистическа България или не знае или не иска да знае за трагичната участъ на труженицитѣ на българската култура въ България. Най-после онзи, който се страхува, че ако той не спечели нѣщо отъ търговията си съ България, то нѣкой чужденецъ ще си напълни джеба, то той не върши нищо друго освенъ да пие кръвта на собственитѣ си братя отъ страхъ да ни би тази кръвъ да бѣде изпита отъ друго нѣкого.

Дѣянния отъ подобенъ характеръ сѣ белегъ на упадѣкъ въ политическия моралъ на онѣзи, които сѣ се провинили по този начинъ. Тѣ нѣма да харесатъ характеристиката която имъ даваме, но преди да се ангажиратъ съ тѣзи дѣянния тѣ трѣбваше да помислятъ два пѣти. Каузата на поробения български народъ стои много високо, за да бѣде компрометирана отъ аматьори или спекуланти съ народната трагедия. Ние можемъ само да изразимъ надеждата, че подобни дѣянния нѣма да се повторятъ. За всѣки случай подобни дѣянния не сѣ никакъвъ мораленъ кредитъ за българската политическа емиграция и тѣзи които се опитватъ да ги защитаватъ като приписватъ всѣки възможенъ грѣхъ на останалата българска емиграция ставатъ сами съучастници въ дѣлото за злероставяне и проваляне националната освободителна кауза.

"НЕПАРТИЙНОСТЪ", "БЕЗПАРТИЙНОСТЪ", "НАДПАРТИЙНОСТЪ" - БЕЛЕЗИ НА ПОЛИТИЧЕСКА БЕЗИДЕЙНОСТЪ

Голѣма частъ отъ нашата емиграция често търси извинение за бездѣйствието - по-скоро за нежеланието си - да допринесе нѣщо за освободителната кауза въ претенцитѣ си за "непартийностъ", "безпартийностъ" и "надпартийностъ" - претенции, които почти безъ изключение служатъ за прикритие на политическа безидейностъ. Политическиятъ партии и политическиятъ организации сѣ органи на общественото мнение. Въ тѣхъ отдѣлния гражданинъ намира подкрепата на онѣзи които мислятъ еднакво съ него по жизненитѣ въпроси на деня за разрешаването на тѣзи въпроси съ огледъ най-добре разбранитѣ интереси на обществото. Обстоятелството, че не всички граждани иматъ едно и също разбиране по общественитѣ въпроси и че това предполага съществуването на множество партии или политически организации, които си служатъ съсь всички възможни сръдства, за да убедятъ мнозинството въ правотата на своята теза, не е доказателство противъ необходимостта или ефикасността на политическиятъ партии и организации като органи на общественото мнение. Напротивъ, това именно обстоятелство е доказателство за тѣхната необходимостъ и тѣхната ефикасностъ. Демократическата форма на управление предполага тѣхното съществуване. Безъ политически партии или политически

организации не може да става дума за демокрация, за демократическо управление. Безъ политически партии и организации може да става дума само за диктатура - "непартийна", "безпартийна" или "надпартийна" - кой както иска да я нарече.

"Непартийността", "безпартийността" или "надпартийността" е публично признание на политическа безидейност. Онзи който си приписва тъзи небесни добродетели и си мисли, че стои една стъпка по-горе отъ онъзи които сѣ се "забъркали" въ различнитъ партийни или политически организации всѣщностъ прави публично признание, че той или нѣма мнение по въпроситъ на деня, или че мнението му не се схожда съ това на когото и да било, или че и да се схожда съ нѣкого не желае и не търси сътрудничеството на когото и да било за общото благо, или че не се интересува отъ общото благо, или че очаква други да се жертвуватъ за идеитъ които той сподѣля съ тѣхъ, но самъ не се отказва да се възползува отъ произтичащитъ отъ това привилегии, или сѣчита, че никой не е достатъчно високо за да сподѣли съ него честъта да бѣде на едно и сѣщо мнение или, най-после, търси да прикрие задъ тѣзи празни думи своята собствена политическа безидейностъ.

Преди известно време ми се случи да срещна директора на българското радио въ Мадридъ. Отъ малкото думи които можахъ да размѣня съ него останахъ съ впечатление, че той съ особено удоволствие предпочита да се нарича "надпартиенъ". Следъ разговора съ него ми дойде на умъ известната българска пѣсенъ: "Събрали се деветъ баби... Да си ператъ ризицитъ... Трака-лака въвъ върбалака...."

"Надпартийността", като политическа концепция, има най-много привърженици измежду онъзи срѣди, които преди 9.9.1944 заемаха най-високи позиции въ безпартийнитъ режими. Ние имаме въ чужбина мнозина бивши български министри, генерали, академици, професори, дипломати, общественици. Къде сѣ тѣзи хора сега? Чулъ ли е нѣкой нѣщо за тѣхъ? Излѣзе ли нѣкой отъ тѣхъ, или група отъ тѣхъ съ едно възвание къмъ българската общественостъ въ чужбина за обща работа? Кого чакатъ да имъ подскаже какъвъ е дългътъ имъ къмъ поробената родина? Когато българския народъ имъ плащаше астрономически заплати, България бѣше добра и по-голѣми патриоти отъ тѣхъ нѣмаше! Днесъ, когато българския народъ падна подъ тежко непоносимо робство - тѣ изчезнаха отъ политическата сцена. Ако не ги чуемъ да хленчатъ за несгодитъ които сѣ ги сполетѣли, ще ги видимъ затворени въ непристъпни палати където българинъ не може да ги достигне! Или чакатъ нѣкой да имъ плати за услугата която биха направили за българската освободителна кауза? Или чакатъ нѣко й да ги короняса за водачество? Или България наистина е била "ВуйчоВладиковска" мушия въ която кой каквото е можалъ е отвлѣкълъ и сега не дава и пукната пара за трагедията на българския народъ? Или трѣбва ние, тѣзи които сега излизатъ отъ България, да имъ посочимъ за задълженията имъ?

Ако това е благословената добродетель "надпартийностъ", то, очевидно, тя се използва само като извинение за бездѣйствие и дезертърство отъ изпълнение на общественъ дългъ. Това не е нищо друго освенъ белегъ за падналъ политически моралъ.

Безспорно, има една категория честни патриотични български общественици, които подпомагатъ националната кауза по свой пътъ, безъ да взематъ участие въ живота на българската политическа емиграция като зарегистриратъ забележителни успѣхи въ полето на специалността си и изграждатъ личната си кариера. На тѣхъ трѣбва да се отдаде необходимото признание, но все още обстоятелството че най-богатия източникъ за водачество на българската политическа емиграция се изтощава отъ най-добритъ си сили и възможности оставя много да се желае и отъ тѣхъ.

ПАРТИЗАНЩИНА ВЪ НАЦИОНАЛНАТА ОСВОБОДИТЕЛНА БОРБА

Не по-малко липса на политически моралъ се забелязва и въ онѣзи български срѣди въ чужбина които сѣ намерили мѣстото си въ една или друга политическа организация, или, безъ да членуватъ въ каквато и да било политическа организация, проявяватъ живъ интересъ по българскитѣ политически въпроси. Тази категория българи въ чужбина дава признаци на упадъкъ въ политическитѣ нрави главно съсъ слѣпата партизанщина, която е сложила отпечатъкъ върху множество емигрантски инициативи и уронва престижа на цѣлата политическа емиграция. Въ този смисълъ не е трудно да различимъ партизанщината на "непартийнитѣ", партизанщината проявена отъ отечествено-фронтонската емиграция и партизанщината срѣдъ националистическитѣ кръгове.

А. ПАРТИЗАНЩИНАТА НА "НЕПАРТИЙНИТѢ"

Бидейки общо явление въ което всички иматъ своя дѣлъ, макаръ че не всички сѣ готови да признаятъ "заслугитѣ" си и ровятъ подъ дърво и камъкъ за аргументи съ които да бичуватъ партизанщината на опонентитѣ си, този порокъ е взелъ особено болезнена форма срѣдъ "непартийнитѣ" партизани. Една категория наши емигранти не виждатъ нищо положително въ нашата политическа емиграция, освенъ слѣпа партизанщина. Тѣ не могатъ да видятъ, че ако нѣщо е направено за българската освободителна кауза въ емиграция, то то се дължи единствено на организираната българска емиграция и че ако въобще нѣщо може да се направи то то ще се направи само и изключително отъ отговорната организирана българска емиграция. Тѣ не могатъ да разбератъ че прибѣгването до политически организации не е само по себе си партизанщина, но жизнена практическа необходимостъ, която гарантира единъ нормаленъ демократически процесъ. На-страна отъ обстоятелството, че непартийната партизанщина е ялова крава, която се гордѣе съ блѣсъка на косъма си и надмощието и надъ отруденитѣ и сестри, тази категория политически емигранти най-често успѣва да подведе отговорни фактори и институции въ чужбина и ги настрои противъ дѣйствителнитѣ политически сили като лесно приема всѣкакви условия за политическо сътрудничество — дори такива увреждащи националната освободителна борба, макаръ често пѣти обслужващи ограниченитѣ интереси на тѣзи институции или погрешно формулираната имъ политика — не бидейки отговорни било предъ членството на нѣкакви организации, било предъ българския народъ който малко ги интересува, докато отговорнитѣ политически организации даватъ отчетъ предъ членството си и държатъ смѣтка за чувствата на българския народъ чието довѣрие биха евентуално потърсили въ свободни избори преди да поематъ каквито и да било задължения предъ който и да било факторъ въ чужбина.

Успѣхитѣ на организираната българска емиграция се посрещатъ съ злоба и завистъ отъ така нареченитѣ "непартийни" и дори една невинна изложба на народното изкуство може да бѣде обявена за партизанска инициатива.

Привсе това партизанщината на "непартийнитѣ" не е толкова голѣмо зло докато не напусне сферата на индивидуалнитѣ интереси и вземе организирана форма. На българскитѣ политически организации въ чужбина най-често се противопоставятъ не политически такива — дѣйствителни или на книга само — чиято "неполитичностъ" е само удобна претенция за прикриване на най-долна партизанщина. Ако нѣкой се нуждае отъ образецъ на острастена партизанщина и нетолерантностъ въ чужбина прикрити подъ маската на "непартийностъ" и "неполитичностъ", подъ маската на безсрамно лицемерие, то той ще го намери най-ярко проявено въ нѣкои "културно-просвѣтни", не политически организации. За политическия моралъ на тѣзи организации може да се говори само въ този смисълъ. Бидейки политически

до мозъка на коститѣ си, тѣ умѣло заблуждаватъ всѣки несведущъ наивникъ съ недостатъчно куражъ да третира най-сериознитѣ политически проблеми и го правятъ съюзникъ противъ политическитѣ сили, за да ги атакуватъ и обвиняватъ въ партизанщина, която тѣ самитѣ практикуватъ подъ маската на неполитичностъ.

В. ОТЕЧЕСТВЕНО-ФРОНТОВСКА ПАРТИЗАНЩИНА ВЪ ЧУЖБИНА.

Въ надвечерието на "изборитѣ" за Велико Народно Събрание презъ октомврий 1946 г. Българската Демократическа Пратия начело съ Никола Мушановъ излѣзе съ предложение до водачитѣ на опозицията за обща листа противъ комунитѣ и тѣхнитѣ сателити. Това предложение бѣ отхвърлено и единния фронтъ на националната опозиция не можа да се осъществи. Дали водачитѣ на опозицията искаха да покажатъ на комунитѣ, че подписаната отъ Д-ръ Г. М. Димитровъ декларация на 12 Октомврий 1944 г. декларация съ която всички български политически сили извънъ Отечественния Фронтъ се обявяваха за недемократически бѣ все още политическа догма за отечествено-фронтговската опозиция е въпросъ който историята има да реши, но че този актъ бѣ проява на безотговорна партизанщина въ единъ върховенъ исторически моментъ, е фактъ който не подлежи на обсъждане.

Организираната подъ водачеството на Д-ръ Г. М. Димитровъ отечествено-фронтговска емиграция въ чужбина въ т.н. Български Националенъ Комитетъ отъ самото си начало до днешенъ день неуклонно следва буквата и духа на въпросната декларация продиктувана отъ Трайчо Костовъ въ интересъ на комунистическата партия. Д-ръ Г. М. Димитровъ не направи нито една стъпка, нито единъ актъ, откакъ е въ емиграция за да израстне надъ тѣсногрѣдата партизанщина и намери начини и сръдства за формиране на единъ единенъ фронтъ на българската емиграция извънъ рамкитѣ на отечественофронтговщината. Нѣщо повече, пленникъ на най-дребнава партизанщина той доведе работитѣ въ комитета си до тамъ, че да остане въ него самъ самичкъ съ двама трима немощни старци чийто интересъ не отива по-далече отъ мизерната заплата която съ си осигурили съ лоялността си къмъ него и която биха загубили съ първия си актъ на независимостъ. Жалкото е тамъ, че въ това недостойно положение съ изпаднали авторитетни български общественици чиято репутация далече, далече надминава опартизанения имъ Председателъ. Още по-жалко положение е това, че последователитѣ и онѣзи чуждестранни агенции които подкрепятъ този комитетъ все още продължаватъ да поставятъ българската политика въ емиграция подъ знаменателя на една политическа формула изработена отъ Трайчо Костовъ съ която Д-ръ Г. М. Димитровъ се е ангажиралъ и направилъ партизанско знаме въ чужбина. Моралната стойностъ на една партизанска кауза - като противоположностъ на националната кауза - може да се мѣри само съ критериитѣ на личенъ и политически егоизъмъ - ако въобще тѣзи критерии представляватъ нѣкакъвъ политически моралъ.

Отечественофронтговската партизанщина въ чужбина се корени въ единъ комплексъ който само историята може да разреши. Тѣзи, които въ продължение на десетилѣтия играха ролята на пета комунистическа колона въ България като съюзници на комунистическата партия или агенти на Съветския Съюзъ и други държави не могатъ сега да се примирятъ съ съдбата си на излѣгани /самоизлѣгали се/ и победени политици чието поражение донесе не само разочарования за тѣхъ, но и вериги за българския народъ. Тѣй като за признаването на политически грѣшки се изисква високъ политически моралъ, а нашитѣ отечественофронтговци никога не израстнаха до пиедестала на национални общественици - бидейки презъ цѣлия си животъ платени шпиони на чуждестранни разузнавателни служби - то тази категория български политици предпочита да остане въ блатото на пропадналото си минало вмѣсто да потърси начини и сръдства за единъ обединенъ фронтъ

на националната освободителна борба. Интересно е да се надникне въ кришниците на политическата им съвест и се потърси обяснение на загадката какъ тѣ намериха сили да сътрудничатъ съ комунистичѣ цѣли десетилѣтия и какъ сега не намиратъ сили да сътрудничатъ съ противо-деветосептемврийската емиграция. Не е ли това указание за упадъкъ въ политическия моралъ на деветосептемврийската емиграция?

В. НАЦИОНАЛИСТИЧЕСКА ПАРТИЗАНЩИНА

Националистическата партизанщина - доколкото такава съществува - почива на същата база, но тукъ тя не е успѣла да надхвърли границитѣ на индивидуалния партизански духъ и се превърне въ официална политика на организираниѣ групировки. Политическитѣ формации съ националистически отенъкъ направиха всичко възможно за постигане националното политическо единство въ чужбина, като дори въ тѣзи си опити изпаднаха въ друга крайностъ - вътрешно националистическа партизанщина или синекурна партизанщина - ако можемъ така да я наречемъ. Нѣкои националистически кръгове, претоварени съ грѣхове противъ демокрацията въ България, се опитаха да хвърлятъ вината и отговорноститѣ си върху плещитѣ на най-новата генерация български националистически водачи отличили се като безпримѣрни патриоти и борци противъ комунизма безъ да иматъ нищо общо съ докомунистическитѣ режими и като не можаха да намерятъ подкрепа въ българския политически свѣтъ обявиха изъ своята срѣда едни за социалисти, други за земеделци, трети за демократи и пр.

Развихренитѣ политически страсти срѣдъ националистическата емиграция презъ последнитѣ нѣколко години изнесоха на показъ моралното падение на загиващата стара генерация националисти и издигнаха политическия престижъ и политическия моралъ на едно ново поколѣние български националисти. Това поколѣние, дълго време възглавявано въ духа на слѣпо подчинение и въ името на празни идеали изразени въ безапелационна лоялностъ къмъ царската корона най-после отказа да върви по пътищата на националистическото декламаторство поставено въ служба на една клика безскрупулни експлоататори на българския народъ и издигна знамето на единъ новъ творчески демократически национализъмъ. Този национализъмъ не схваща българския народъ като монолитно политическо единство и не се опитва да натрапва таково единство съ разни измислени формули, но като признава съществуващитѣ политически различия търси да координира отдѣлнитѣ усилия на политическитѣ групировки по пътя на политическитѣ коалиции въ интереса на националната кауза.

ПОЛИТИЧЕСКИ ОПОРТЮНИЗЪМЪ

Политическиятъ идеализъмъ, който хвърли въ огъня на борбата за свобода не малко синове на България и тѣ загинаха съ отворени очи въ очакване деня на народното спасение, все повече и повече губи корени срѣдъ българската общественостъ въ чужбина и тя бавно, но сигурно изъ денъ въ денъ става неспасяема жертва на политическия опортюнизъмъ. Напоследъкъ това явление е взело пропорциитѣ на социална болестъ и нѣма да бѣде грѣшка ако се каже, че жертва на тази болестъ ставатъ преди всичко онѣзи български емигранти които повече или по-малко произтичатъ изъ срѣдитѣ на привилегированитѣ кръгове въ пре-комунистическа България.

Съображения на политически опортюнизъмъ и липса на елементаренъ политически моралъ накараха цѣлото българско дипломатическо тѣло - изключения не ни сѣ известни, ако има такива ще се корегиратъ - на 9.9. 1944 да се нареди подъ комунистическото знаме, вмѣсто, въ подчинение на традициитѣ и дипломатическата практика, да напусне демонстративно като знакъ на протестъ заеманитѣ постове. Впоследствие, когато Д-ръ Г. М. Димитровъ организира своя комитетъ по съжитѣ тѣзи съображения главнитѣ представители на това тѣло заеха мѣста въ този комитетъ за да осигурятъ

положение^{то} и заплатитъ си - които междуременно бѣха загубили, следъ като - малко късно - разбраха, че сѣ послужили на комуниститѣ въ преходния периодъ на тѣхното закрепостяване въ България.

Къмъ тази категория политически опортюнисти принадлежатъ всички онѣзи останки отъ миналото които изпаднаха въ паника отъ развититѣ се въ 1944 г. събития и станаха жертва на илюзията, че могатъ да се приспособятъ къмъ новия режимъ като окажатъ лакейско послушание. Така нареченитѣ патриотични индустриалци, патриотични търговци и патриотична интеллигенция пречупиха грѣбнатитѣ си до земята и ако не успѣха да закупятъ паспорти да се измъкнатъ въ чужбина, сатанаха менажери на различни комунистически предприятия, като оставиха кръста на робството да бѣде носенъ отъ широкитѣ народни маси - селяни, работници и новата интеллигенция.

Въ чужбина нѣщата трѣгнаха въ сѣщата посока. Следъ като се разбира че западнитѣ сили ще подкрепятъ не цѣлокупната българска политическа емиграция, но само своитѣ шпиони отъ миналото-сега обявили се за политически водачи чрезъ които се надѣватъ да държатъ българския народъ въ положението на сателитъ не много различенъ отъ това което е днесъ подъ Москва, - опортюнистическата националистическа емиграция се нареди подъ знамето на Д-ръ Г. М. Димитровъ и неговитѣ епигони отъ по-малкъ калибъръ съ надеждата да се докопа до една или друга синекурна служба. Почти всички отъ тѣхъ успѣха въ това направление и не съжяляватъ нито минута за пречупенитѣ си грѣбнаци.

Не е необходимо да се изтъква, че въ основата на това политическо падение лежи липсата на политическо възпитание въ годинитѣ предшествувачи падането на България подъ комунизма когато на подрастващитѣ поколения се сочеше като единственъ идеалъ запазването на съществуващия режимъ, само една целъ - личното щастие и благоденствие осъществимо само върху грѣба на българския народъ. Че този режимъ бѣ изграденъ на вулканъ отъ бушуващо недоволство крепенъ отъ полицейската палка и застрашенъ отъ вътрешни и международни сили, опортюнистическия интелектъ не можа никога да проумѣе. Този интелектъ и днесъ търси сѣщия идеалъ, и днесъ преследва сѣщата целъ и не се интересува отъ идеали стоящи по-високо отъ собственото му битие. Ако пожертвуването на интереситѣ на българския народъ би осигурило осъществяването на този идеалъ - то нѣма по-ефтина жертва, която политическия опортюнистъ би направилъ въ чужбина. Примѣритѣ отъ този видъ сѣ въ такова изобилие, че ще стане скучно да ги изброяваме.

Въ нѣкои случаи политическиятъ опортюнизъмъ взема такива трагикомични форми, че българската общественостъ се вижда принудена да се черви отъ срамъ предъ изкуснитѣ ходове на най-изтъкнатитѣ си представители. Ако сина на Патриарха на българския консерватизъмъ се представи въ едно международно тѣло като либералъ и претендира да представлява българския либерализъмъ, безъ нѣкога да е билъ либералъ, но само защото така се намира удобна формула за получаване заплата отъ нѣкое чуждестранно правителство, то очевидно се касае за истинска бай-ганювщина, неподправенъ политически опортюнизъмъ на който именития герой на Алеко Константиновъ би завидѣлъ, ако не би се възгордѣлъ съ гениалното превъплотение на неизчерпимитѣ му таланти.

Тѣзи сѣ главнитѣ белези на упадъка въ нашитѣ политически нрави въ емиграция днесъ - политическата безидейностъ която се превръща въ партизанско знаме, партизанщината въ която сѣ еднакво провинени и "безпартийнитѣ" - "надпартийнитѣ" - "неполитическитѣ" наши събратя, и отечественофронтовцитѣ въ чужбина, и известна категория националисти, и политическия опортюнизъмъ практикуванъ главно отъ останкитѣ на миналитѣ режими. За по-второстепенни белези на този упадъкъ - другъ пътъ.

З О В Ъ З А П О Б Е Д А !

"Балкана пѣ хайдушка пѣсень"

Хр. Ботевъ

Духътъ на дѣдитѣ, духътъ живъ, завѣтенъ,
Духътъ на Балкана, на бойни дѣла
Отново възкрѣсва, изпълва сърдцата
На войнитѣ смѣли! Победа крилата
Витай надъ борцитѣ съ горди чела!

Въ стройни редици, стена, блокъ гранитенъ,
Съ духъ вхепобеденъ и жертвоготовъ -
Подъ бойни витязи тѣ идватъ готови
За правда, свобода, за день свѣтълъ, новъ!

Духътъ на бойцитѣ, завѣта вѣковенъ,
Зове днесъ борцитѣ въ боя желанъ.
Родината чака да литнатъ крилата
Къмъ слава всевѣчна, да стигнатъ мечтата
На тѣзъ що паднаха геройски въвъ бранъ!

Инж. Симеонъ Овчаровъ - Харизанъ

Д А С М Е Н А Я С Н О

РАЙЧО РАЙЧЕВЪ

Секретарь на Б.Н.Ф. и Ръководителъ
на Българския Националенъ Съ-
ветъ въ Белгия.

Червената зора която огря надъ милата и скъпа наша родина въ
утрото на 9.9.1944 г. не бѣше случайно явление. Едни мислятъ, че при-
чината за девети септемврий се крие въ интереситѣ на войната. Други -
че се касае за продуктъ на правителствата следъ 19 май 1934 г. Нѣкои
дори започватъ отъ 9 юний 1923 година. Четвърти търсятъ тази причина
въ обединителната политика - наричана завоевателна - на войнитѣ отъ
1912-1913 и 1915-1918 г. Пети си служатъ съ легендата за вълка и аг-
нето за да обяснятъ събитията въ България на 9.9.1944 г. Всички, обаче
гледатъ на нѣщата презъ призмата на политическитѣ си смѣтки.

Кои сѣ причинитѣ и виновницитѣ - това остана безъ значение за
българския народъ следъ като колата се обърна и падна въ трапа. Сочени-
тѣ следъ това патища бѣха съвсемъ безполезни и служиха за обвинения на

личности и правителства за настройване народа против тѣхъ и за оправдане на обвинителитѣ, за по-лесно и безнаказано изпълнение на противонароднитѣ планове.

Онова, обаче, което остана важно и съществено за народа бѣ часъ по-скоро да се освободи отъ новата тирания и затова сложи кръстъ на миналото и задружно, като единъ, пое тежкия път на освободителната борба. За никого не остана тайна, напротивъ, сега мнозина си припомниха, че много по-рано, преди обръщането на колата, имаше хора вънъ и въвъ България, които копаяха нейния трапъ. Тѣзи които бѣха въ свободния свѣтъ тръбиха нависоко и нашироко, че въ България царувала страшна тирания подъ бича на фашиститѣ, че народа пшкалъ и тънелъ въ мизерия. Московскитѣ българи крояха тайно плановѣ си съсъ Сталинъ. Тѣхнитѣ вътрешни представители умѣло използубаха създаденото общо положение отъ войната и капитализираха отъ всѣко недоволство за себе си. Развитието на войната благоприятствува гробокопачитѣ на България и на 9.9.1944 г. тѣ свалиха българското демократическо правителство и подъ маската на О.Ф. като троянски конь, тѣ се настаниха на гърба на българския народъ.

Така 'свободата' огря надъ България. "Свободата" огря за хиляди вулгарни криминални убийци. Хиляди искрени български патриоти намериха "свободата" въ гробищата. Други се видяха на свобода въ затворитѣ и концентрационнитѣ лагери. Българскитѣ селяни бѣха "освободени" отъ тиранията на дребнитѣ си стопанства, на добитъка си, на нивитѣ си, на скъпитѣ си дневни грижи и залисии. Българскиятъ народъ бѣ освободенъ отъ буржуазнитѣ си навици за човѣшко достоинство и превърнатъ въ безропотенъ робъ.

Нещастие то е, че въ началото на тази лъжа се хванаха мнозина и бѣха използубани като мача за избиването на много невинни хора и допринесоха за установяването и закрепването на комунистическия режимъ следъ което бѣха изхвърлени отъ колата на О.Ф. и трѣбваше да търсятъ спасение въ емиграция. Още по-голъмо нещастие е това, че сящитѣ тѣзи, които се видѣха "излъгани", продължиха своята предателска, провокаторска и клеветническа роля въ полза на О.Ф. като умѣло използубатъ съществуващитѣ заблуди въ свободния свѣтъ по отношение на България, за да осигурятъ собственото си положение въ емиграция и да подготвятъ втори девети септемврий въ утрешна свободна България. Тѣзи троянски коне, които отпаднаха отъ О-Фето, или по-право бѣха изхвърлени отъ комуниститѣ следъ като имъ свършиха работата, не се отчаяха. Турската мдростъ Кенди Дюшенъ Агламасъ /който самъ падне, не плаче/ добре имъ прилѣга.

Седемнадесетъ години изтекоха откакъ българския народъ бѣ затворенъ въ червената пещъ въ която се пече и топи подъ висока и непоносима температура, презъ което време една частъ отъ българската емиграция, рамо до рамо съ българския народъ, отстоява твърдо и непоколебимо неговитѣ интереси. Друга частъ отъ тази емиграция търси виновницитѣ за комунизирването на България въ лицето на онѣзи които десетилѣтия се мъчиха да и посочатъ погрѣшния път на сътрудничество съ комуниститѣ, съ други думи сърди се на опонентитѣ си, че не успѣли да я отклонятъ отъ пътя на пропастьта, за да скрие кървавитѣ си престѣпления, като търси добъръ пазаръ да продава лъжитѣ и клеветитѣ си. Трети пъкъ, научени да командватъ народа като войници, търсятъ село безъ кучета. Четвърти се възползубатъ отъ отворенитѣ възможности да направятъ търговия на гърба на българския народъ и натрупатъ имане и пр. и пр.

За щастие, обаче, гъсто напластената мъгла се вдигна и при пълна свѣтлина всичката политическа калъ излъзе на лице. За всѣки български емигрантъ днесъ е ясно кой къде и за какво стои и никакви сапуни не могатъ да изператъ кирливитѣ ризи на онѣзи които се помъчиха и още се мъчатъ да се покажатъ като чисти неопетнени дѣви!

Дошло е време да се зададат трънливите политически въпроси! Дошло е на време щото на тѣзи, които докараха Девети Септемврий да имъ се посочи, че преди това имаше Втори Септемврий и че тѣ не могат току така да прескочат отговорноститѣ си за погребването на България. Никакви извинения за фашизъмъ и нацизъмъ нѣмат мѣсто тѣй като на Девети Септемврий не бѣ свалено никакво фашистко или нацистко правителство, но правителството на Българския Земеделски Съюз начело съ Константинъ Муравиевъ и Димитъръ Гичевъ и правителството на Българската Демократическа Партия и българската Народна Партия нечело респективно съ Никола Мушановъ, Александъръ Гиргиновъ и Атанасъ Бурбвъ. Да бъдемъ на ясно по този въпросъ и да не се правимъ, че сме забравили историческите факти. Дошло е сяко така време да се напомни на онѣзи, които наливаха вода въ комунистическото воденица следъ Девети Септемврий за да поддържатъ пълния и капацитетъ, докато други правиха всички усилия да пресошатъ улеитѣ и та да спре да тероризира българския народъ. Има известна разлика между еднитѣ и другитѣ и тази разлика не бива да се забравя отъ онѣзи, които се правятъ на ударени и претендиратъ, че тя не съществува. Да сме на ясно и по този въпросъ.

Освободителната борба на българския народъ е сериозно дѣло и къмъ нея трѣбва да се пристяпва съ чисти сърдца, съ чисти ръце и чисти съвести. Тѣзи които сѣ си опетнили сърдцата, ръцетѣ и съвеститѣ по нѣкакъвъ начинъ да не се опитватъ да петнятъ и останалата частъ отъ българския народъ и българската емиграция за да изглеждатъ недомислията имъ въ по-добъръ видъ. Историята не пропуска да отбележи и най-малкия фактъ въ полето на народната трагедия и всѣки единъ отъ насъ стои постоянно на подсъдимата скамейка подъ тежестта на фактитѣ отъ миналото и настоящето и никой не може да скрие тѣзи факти или да избѣгне присъдата на историята за онова, което вършилъ или върши сега.

Да бъдемъ на ясно относно ролята, която всѣки единъ е игралъ въ близкото минало или настояще на българския народъ!

Октомврий, 1961 г.
Брюкселъ

КАКЪ ПИШЕХА ЕДНО ВРЕМЕ БЪЛГАРСКИТЕ РЕВОЛЮЦИОНЕРИ:

"...Нима ние не познаваме кой е Балабановъ, кой е Михайловски, кой е хаджи Николи, кой е Золотовъ и кой е Тъпчилеца? Освенъ последнитѣ двама, които не сѣ нищо друго, освенъ златни телци и затова искатъ да имъ се кланятъ като на идоли, другитѣ сѣ такива подли човѣченца, които изведнѣжъ може човѣкъ да ги характеризира. Православниятъ шарлатанинъ Марко Балабановъ е билъ подълъ още като Студентъ въ Парижъ, подълъ е като журналистъ, подълъ е като адвокатинъ, подълъ е и като човѣкъ. Михайловски е отъ коренътъ на една шпионска фамилия и е такова лениво плътоядно животно, което за щастието на стомаха си е готово да продаде жена си и децата си... А хаджи Николи е такова православно и развратно преподобие, което е ритнало множество невинни душици въ турскитѣ тъмници.... И тия изроди считатъ себе си за началници на българския народъ и искатъ да управляватъ дѣлата на Екзархията. О, Времена, О, Нрави! Азъ се впуснахъ въ цинизъмъ и личности, но вие трѣбва да ме извините. Предателитѣ и шарлатанитѣ трѣбва да се преследватъ безпощадно! Ако тѣ не се срамуватъ да тъпчатъ съсъ своитѣ нечисти нозе правото на народътъ, то защо да се срамувамъ и азъ да прекрача прагътъ на тѣхния развратенъ животъ?...."

Знаме, г. I. брой 17, 23 май 1875 г.

ХРИСТО БОТЕВЪ

БЪЛГАРСКИ ПАВИЛИОНЪ И БЪЛГАРСКА ПРОГРАМА НА ГОЛЪМАТА

МЕЖДУНАРОДНА ИЗЛОЖБА ВЪ НЮ ЙОРКЪ - ИЗНЕСЕНИ ОТЪ

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ СЪВЕТЪ.

На 6 ноемврий въ помещенията на 71 Полкъ, въ центъра на градъ Ню Йоркъ, се откри 38та международна изложба проведена отъ Американския Женски Институтъ. Повече отъ сто отдѣлни национални групировки взеха участие съсъ свои щандове. България бѣ представена за първи пътъ съсъ специаленъ павилионъ уреденъ отъ нарочно съставенъ за целта дамски комитетъ отъ Българския Националенъ Съветъ. Въ него, подъ председателството на г-жа Дора Гълбенска взеха участие Д-ръ Виржиния Басленкова, г-жа Дафинкова, г-жа Гълбова, Д-ръ Инге Койчева, г-жа Валерия Павлова, г-ца Дороти Петрова, г-жа Ава Радева, г-жа Руби Райкина и г-жа Златка Сузмейянь.

Въ българския павилионъ бѣха изложени предмети на българското народно изкуство - шевици, бродерии, резба, керамика, народни носии, килими, битови картини съ изгледи отъ Пловдивъ, Котелъ, Клисурса, Котелъ, Калоферъ, Розовата Долина и др. рисувани отъ г-жа Сузмейянь и други български художници. Въ павилиона бѣ уреденъ български кътъ съсъ софра, покривки, прибори и килими. Посрѣдъ павилиона личеше голѣмъ портретъ на Поета Революционеръ Христо Ботевъ. На отдѣлна маса бѣха изложени печатнитѣ издания на организациитѣ съставляващи Българския Националенъ Съветъ, между които личаха "Борба", "Български Земедѣлски Народенъ Съюзъ", "Лячъ", "Народенъ Гласъ" и др. На отдѣлна маса бѣ изложена специалната прокламация съ която кмета на градъ Ню Йоркъ обяви "Трети Мартъ" за "Български Денъ въ Ню Йоркъ". На трета маса бѣха наредени напечатани материали за свободно раздаване между брошурата "България Днесъ", карта на концентрационнитѣ лагери въ България. На лично мѣсто бѣ поставенъ надписъ "Български Националенъ Съветъ" а подъ него лозунга: "Ние се боримъ за освобождението на България отъ комунизма."

Всички изложени материали бѣха подарени отъ членове на българската колония въ Ню Йоркъ. Изложбата продължи една седмица като всѣки денъ отъ 1.00 часа следъ обѣдъ до 10 часа вечерта хиляди посетители се спираха предъ българския павилионъ, осведомяваха се за България, вземаха си отъ напечатанитѣ материали и задаваха въпроси на членоветѣ на Българския Националенъ Съветъ които съ охота даваха обяснения на всички посетители. Интересна бѣше сцената когато двама представители отъ българската комунистическа мисия сконфузено спрѣха предъ българския щандъ, набързо си вземаха по единъ екземпляръ отъ напечатанитѣ материали и изчезнаха. На ръководството на изложбата скоро стана известно, че българското комунистическо правителство и една българска "културно-просвѣтна" организация били протестирали правото на Българския Националенъ Съветъ да представлява България.

Въ сѣбота, 11 ноемврий, въ 9.10 часа вечерта въ огромната зала на изложбата се проведе специална Българска Музикална Програма въ присѣдствието на повече отъ петъ хиляди души зрители. Програмата бѣ ръководена отъ Главния Секретаръ на Българския Националенъ Съветъ - редактора на "Борба" г. Райкинъ. Именития български пианистъ и композиторъ Бориславъ Базала изсвири националния химнъ на Америка и "Шуми Марица". Чувство на трепетъ и гордостъ облада сърдцата на присѣдстващитѣ българи когато въ огромната зала грѣмнаха звучитѣ на нашия националенъ химнъ и хиляди американци останаха заковани на мѣстата си въ мислено съзерцание трагедията на поробения български народъ. Следъ химнитѣ г. Райкинъ откри програмата съ кратка речъ въ която даде кратки сведения за Българския Националенъ Съветъ - организаторъ на българския павилионъ и на музикалната програма. Той изтъкна, че организацията е

координативно тѣло на група български културни, политически, професионални, и благотворителни групировки въ чужбина. Той представи тримата директори на Съвета - г. инж. Тончо Теневъ - единъ отъ най-бележититѣ български политици-общественици срѣдъ емиграцията, представителъ на Българския Земеделски Народенъ Съюзъ, смѣль водачъ парламентарната опозиция срещу комунистическото правителство презъ фаталнитѣ 1946 и 1947 г., г-жа Дора Гъбенска - Председателка на Съюза на българскитѣ писатели и артисти при Българския Националенъ Съветъ и Д-ръ Калинъ Койчевъ - главенъ секретаръ Българския Националенъ Фронтъ, бележитѣ противо-комунистически дѣятелъ въ довоенна България. Г. Райкинъ очерта задачитѣ на Българския Националенъ Съветъ - да подпомогне освободителната кауза на българския народъ, да работи за развиването на по-добри приятелски отношения между поробенія български народъ и всички свободни народи и да представи и изтълкува предъ общественото мнение въ западния свѣтъ българскитѣ културни ценности и политически проблеми. Той посочи, че тази изложба и тази програма сѣ само малка частъ отъ общитѣ усилия на българската емиграция да постигне тѣзи задачи и цѣли.

Главна частъ на програмата представляваше коронясването на "Българо-Американската Царица" - г-ца Ирина Баева - избрана за най-красивата девойка отъ специалното жури при Българския Националенъ Съветъ. Г-ца Баева бѣ представена отъ г-жа Торнтонъ отъ комитета на изложбата, която изтъкна, че българската колония може съ право да се гордѣе съ г-ца Баева, която само нѣколко години следъ идването и въ Америка като бѣжанка се е удостоила съ тази голѣма честъ да представи отечеството си предъ чуждия свѣтъ. Г-ца Баева бѣ коронясана отъ г-ца Торнтонъ, която я и поздрави. Млада българска девойка поднесе на царицата бѣкетъ отъ живи цвѣтя. Трогната до просълзяване г-ца Баева благодарил на Българския Националенъ Съветъ за оказаната и честъ и изрази надеждата, че поробената и родина ще бѣде отново свободна и поробенитѣ и сестри ще могатъ отново да взематъ участие въ живота на общото семейство отъ свободни народи.

Въ музикалната програма която последва взеха участие г. Базала, който изсвири нѣколко свои композиции и български народни пѣсни и голѣмата българска артистка г-ца Жени Данова. Тя изпълни български пѣсни, ария отъ операта Кавалерия Рустикана и композиции отъ Щраусъ. Г-ца Данова се появи на сцената облечена въ българска национална носия. Тя бѣ награденa съ нестихващи овации отъ публиката за отличното и вдъхновено изпълнение на музикалнитѣ номера. На пианото я якомпанираше г-жа Шайнеръ. И на двете бѣха поднесени букети отъ цвѣтя.

Програмата завърши съ кратка речъ отъ г. Тончо Теневъ. Той изрази благодарността на Българския Националенъ Съветъ предъ Института за Женитѣ въ Америка за честта оказана на организацията съ отправената покана да представи българското народно изкуство. Въ речта си г. Теневъ между другото каза: "Разкошната гледка която се разкрива предъ насъ на тази изложба, където блѣсъка на толкова много национални култури се слива въ едно по удивителенъ начинъ, ме застава да си припомня за поробениятъ български народъ и бихъ желалъ щото той да научи за вниманието което му се оказва тази седмица въ този часъ на непоносимо страдание отъ свободолюбивия американски народъ и да узнае за усилията на неговитѣ синове въ чужбина избѣгали отъ смъртнитѣ прегръдки на комунистически-тѣ палачи, да подпомогнатъ каузата за неговото освобождение.

Презъ време на програмата отъ голѣмата театрална сцена бѣ спуснато огромно българско знаме - знакъ и символъ на присѣтствието на свободна България въ сърдцето на Ню Йоркъ. Програмата завърши съ българска народна музика изсвирена на грамофонни плочи.

БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА КУЛТУРНА ИЗЛОЖБА ВЪ НЮ ЙОРКЪ

БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ИЗЛОЖБА ВЪ ЧИКАГО

Всички си спомнят за миналогодишния забележителен успех на българския изложбен павилион на двудневния "Празник на Плодородието и Народния Събор в Чикаго" на 12 и 13 ноември - 1960 г. Тази идея на кмета на град Чикаго Ричард Дейли - международна изложба отразяваща бита и културата на народностните групировки представени в Чикаго - бѣ проведена със сътрудничеството на специалната служба в общината и организирани национални групи в града. Естествено, мисълта бѣше този празник да се повтаря всѣка година, наредъ съ другитѣ тържества и забележителни прояви в живота на този многомилionen градъ.

Както миналата година, така и сега Българският Национален Съвет - Българския Национален Фронтъ, Българския Народен Земеделски Съюзъ, Запаснитѣ войни, Работническитѣ съюзи членове, Политическитѣ затворници, Дружеството на лѣкаритѣ и това на инженеритѣ и архитектитѣ, съ ценното сътрудничество на Американо-Българската Лига в града/подъ Председателството на Д-ръ Д. Досевъ/ и съдействието на единъ широкъ комитетъ подъ председателството на Инж. Симеонъ Харизанъ - изнесе съ достоинство участието на българитѣ на тази изложба.

Въ конституиранитѣ за целта комитети взеха участие следнитѣ видни граждани на градъ Чикаго и околноститѣ:

АКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:

Василъ Андоновъ,
Георги Василевъ
Цвѣтанъ Гавриловъ
Инж. Гачо Гачевъ
Инж. Александъръ Дърводѣлски
Горанъ Йордановъ
Инж. Анани Кръстевъ
Инж. Георги Лазаровъ
Стефанъ Мариновъ
Владимиръ Мечкарски
Инж. Симеонъ О. Харизанъ
Инж. Пиеръ Петровъ
Д-ръ Георги Паприковъ
Петъръ Прешленковъ
Тодоръ Пеневъ
Петъръ Фотевъ
Инж. Константинъ Троянски
Игнатъ Хайгъровъ
Никола Янакиевъ

КОМИТЕТЪ НА СЪВЕТНИЦИТЪ

Венелинъ Бакаловъ
Инж. Владимиръ Дамяновъ
Д-ръ Ламбро Димитровъ
Инж. Лазаръ Джугловъ
Д-ръ Иванъ Дончевъ
Д-ръ Досю Досевъ
Д-ръ Инж. Кръстю Кръстевъ
Магистъръ Христо Ковачевъ
Коста Патевъ
Д-ръ Любенъ Пеневъ
Д-ръ Стефанъ Стояновъ
Д-ръ Сирано Сяровъ
Антонъ Теневъ Армейковъ
Д-ръ Христо Христовъ
Д-ръ Инж. Хансъ Шурицъ
Александъръ Йонковъ

ДАМСКИ КОМИТЕТЪ

Д-ръ Невена Аргирова
Лий Василева
Ана Дамянова
Жени Дърводѣлска
Соня Йорданова
Дафне Кръстева

Д-ръ Станка Паприкова
Д-ръ Роза Стоянова
Мария Троянска
Кани Фотева
Арх. Стефана Шурицъ
Елизабетъ Янакиева

ИЗПЪЛНИТЕЛЕНЪ КОМИТЕТЪ: Председателъ Инж. Симеонъ Овчаровъ Харизанъ,
Секретаръ Д-ръ Г. Паприковъ, Касиеръ Инж. Гачо Гачевъ.

Изложбата се състоя на 11 и 12 ноемврий, Сябота и недѣля - 1961, отъ 10 часа преди обѣдъ до 10 часа вечерята въ Нейви Пийръ, Грандъ Авеню. Изложенитѣ въ българския павилионъ предмети бѣха групирани въ три отдѣла - исторически, културенъ и битовъ, подредени въ български стилъ. Между изложенитѣ предмети особено привличаха вниманието на публиката следнитѣ отдѣли:

1. Исторически карти отразяващи развоя на българското племе
2. Стари географски карти на България отъ XV до XVIII в.в.
3. Стари български печатни шампи - отъ Рилския Монастиръ и др.
4. Старобългарски печатни книги - отъ преди освобождението
5. Антични книги зъ България на много езици
6. Книги и печатни издания на всички емигрантски организации
7. Писма и послания автографирани отъ императори и царе въвъ връзка съ България отъ XV до XVII в.в.
8. Български пощенски марки - отъ сантимитѣ до 1944 г.
9. Монети отъ Второто и Третото Български Царства
10. Български ордени и медали - пълна колекция
11. Стари български домашни предмети
12. Български национални костюми
13. Снимки отъ стара България
14. Портрети на борцитѣ за народна свобода и култура
15. Картини отъ видни наши художници и др.

Срѣдната частъ на изложбата представляваше една типична българска стая съ огнище, камина, миндери, възглавници, килими, софра, столчета, иконостасъ, като презъ прозореца се откриваше пейзажъ съ изгледи отъ България. - Розовата Долина - една характерна и позната на всѣки българинъ домашна обстановка и кѣтъ отъ родината. Хиляди посетители съ радостъ се трупаха да се наслаждаватъ на тази великолепна сбирка на толкова ценни материали, рѣдки народни творби и типично български предмети събрани измѣжду български изгнаници, безъ участието и помощта на когото и да било отъ страна или отъ българското комунистическо правителство.

Кмета на града и други видни личности отъ научния и културенъ свѣтъ поздравиха "България въ изгнание" въ лицето на уредницитѣ и творителитѣ на тази изложба - било писмено, било устно.

И тази година Българскиятъ Националенъ Съветъ представи достойно родината на международната изложба въ Чикаго. Всички участници въ уреждането на Българския Павилионъ изпълниха единъ патриотиченъ дългъ! Надѣваме се че презъ идущата година ще направимъ още повече за успѣха на това дѣло.

Декемврий, 1961 г.
Чикаго

СИМЕОНЪ ОВЧАРОВЪ ХАРИЗАНЪ

БЪЛГАРИ И БЪЛГАРКИ! СТЕЧЕТЕ СЕ МАСОВО ЗА ОТПРАЗНУВАНЕТО ДЕНЯ НА ОСВОБОЖДЕНИЕТО НА БЪЛГАРИЯ ОТЪ ПЕТВЪКОВНО ТУРСКО РОБСТВО! ТЪРЖЕСТВЕНИЯТЪ БАНКЕТЪ ЩЕ СЕ СЪСТОИ ВЪ ХОТЕЛЪ НЮ ЙОРКЪРЪ НА 3 МАРТЪ, 7 ЧАСА ВЕЧЕРЯТА. НЕКА МАСОВО ДЕМОНСТРИРАМЕ ЛЮБОВТА СИ КЪМЪ ПОРОБЕНАТА РОДИНА!

БЪЛГАРСКИ ВОЕНАЧАЛНИЦИ ПАДНАЛИ ЗА РОДИНАТА ВЪ

БОРБА СЪ КМУНИЗМА

Списък № 3

1. ВЪЛКОВЪ, Иванъ - Генералъ отъ пехотата, о.з., бившъ Министъръ на Войната, затворенъ въ лагера на смъртта "Белене" следъ 9.9.1944 и убитъ къмъ края на 1954 година.
2. ГАНЕЕВЪ, Антонъ - Генералъ-Майоръ, началникъ на трудовитѣ войски, убитъ 1944 г.
3. ЧАВДАРОВЪ, М. - Полковникъ отъ Шаба на Войската, убитъ въ Софийския затворъ скоро следъ 9.9.1944 г.
4. КРЪСТЕВЪ, Антонъ - Полковникъ, създателъ на антикомунистическата конспирация "Царъ Крумъ" - убитъ следъ голѣмъ инсцениранъ процесъ въ 1945 г.
5. МАНОВЪ, Полковникъ отъ гарнизона въ градъ Дупница, убитъ следъ 9.9.1944 г.
6. ВИЧКОВЪ, Полковникъ, Командиръ на Втори Противовъздушенъ Артилерийски Полкъ въ Казанлъкъ, убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
7. МАРИНОВЪ, Полковникъ, Командиръ на Втори Армейски Артилерийски Полкъ въ градъ Хасково, убитъ въ сражение съ комуниститѣ на 12.9.1944 г.
8. ДОГРАМАДЖИЕВЪ, Полковникъ, Началникъ на Кавалерийската Школа въ Сливенъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.
9. ДИМИТРОВЪ, Александъръ, Полковникъ, Командиръ на 7ми Дивизионенъ Артилерийски Полкъ въ градъ Самоковъ, убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
10. ГОРАНОВЪ, Полковникъ, убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
11. ВАСИЛЕВЪ, Славейко, Полковникъ о.з., Председателъ на Д-вото на Запаснитѣ Офицери. За да не попадне въ рѣцетѣ на комуниститѣ - самоубилъ се презъ септемврий 1944.
12. БОЙДЕВЪ, Подполковникъ отъ Кавалерията. Убитъ въ Брѣзникъ презъ 1945
13. ТИНЧОВСКИ, Иванъ, Подполковникъ, отъ Авиацията, убитъ на 5.10.1948 отъ Югославски комунисти.
14. АЛЕКСАНДРОВЪ, Подполковникъ, о.з. Председателъ на Д-вото на Запаснитѣ Офицери въ градъ Кюстендилъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.
15. ЗЛАТЕВЪ, Подполковникъ, Убитъ скоро следъ 9.9.1944 г.
16. МАНОВЪ, Подполковникъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.

17. ЙОНЧЕВЪ, Подполковникъ, убитъ на 9.9.1944 г.
18. ПЕТРОВЪ, Пани, Майоръ отъ Генералния Щабъ, Воененъ Аташе въ Румъния, убитъ на гарата въ градъ Враца презъ 1945 г.
19. ИЛИЕВЪ, Александъръ, Майоръ, Първи Армейски Артилерийски Полкъ, убитъ презъ 1945 г.
20. БОШНАКОВЪ, Никола, Майоръ, летець, убитъ въ сражение съ комунистите на гръцката граница презъ Августъ 1945 г.
21. ЧЕНКОВЪ, Майоръ, Първи Артилерийски Армейски Полкъ, София, убитъ на 9.9.1944 г.
22. ИВАНОВЪ, Никола, Майоръ, убитъ на 9.9.1944 г.
23. РАНКОВЪ, Иванъ, Майоръ, убитъ на 9.9.1944 г.
24. ЧУКУРЛИЕВЪ, Капитанъ, Домакинъ на второ шурмово ^{Артилерийско} отделение, Хасково, убитъ на 12.9.1944 г.
25. ДЖАМБАЗОВЪ, Капитанъ, Ловна Дружина, убитъ презъ 1945 г.
26. ПАУНОВЪ, Капитанъ отъ Пловдивския Гарнизонъ, убитъ следъ 9.9.1944 г.
27. РУСЕВЪ, Капитанъ, летець, убитъ въ сражение съ комунистите на гръцката граница презъ Августъ 1948 г.
28. ХРИСТОВЪ, Владимиръ, Капитанъ, Летець отъ Софийския гарнизонъ, убитъ на 9.9.1944 г.
29. РИМЕНОВЪ, М. Капитанъ отъ Първи Армейски Артилерийски Полкъ въ София, убитъ презъ 1945 г.
30. ГЮРОВЪ, Капитанъ, Втора Бронеистребителна Дружина въ Харманли, убитъ на 9.9.1944 г.
31. ДАСКАЛОВЪ, Капитанъ, Втори Противовъздушенъ Артилерийски Полкъ въ Казанлъкъ, убитъ на 9.9.1944 г.
32. ТОШЕВЪ, Капитанъ, Петнадесети Пехотена Полкъ въ Казанлъкъ, убитъ на 9.9.1944 г.
33. ПРАМАТАРОВЪ, Стоянъ, Капитанъ, убитъ на 9.9.1944 г.
34. ТОДОРОВЪ, Атанасъ, Капитанъ, убитъ на 9.9.1944 г.
35. ХРИСТОВЪ, Христофоръ, убитъ на 9.9.1944 г.
36. РАДЕВЪ, Дивитъръ, Капитанъ, убитъ на 9.9.1944 г.
37. ДЪРВИНГОВЪ, Поручикъ, Първо Шурмово Артилерийско Отдѣление, София, убитъ презъ 1948 г.
38. ЙОРДАНОВЪ, Йорданъ, Поручикъ, летець, убитъ въ сражение съ комунистите на гръцката граница презъ 1948 г.
39. КРЪСТЕВЪ, Поручикъ, Втора Бронеистребителна Дружина въ Харманли, убитъ на 12.9.1944 г.
40. ДИЛЧОВСКИ, Поручикъ, Убита на 9.9.1944 г.

С П И С Ъ К Ъ

на убити, безследно изчезнали или умрели по концентрационните лагери и затвори български граждани следъ девети септемврий 1944 година.

№	Презиме и име	Професия Чинъ/Воен/	Мъстожителство	Дата и мѣсто на убиството
---	---------------	------------------------	----------------	------------------------------

Моля този списъкъ да се попълни и зпрати на долупосочения адресъ. Съобщете ни също адреситъ на българи които биха ни дали подобни сведения, за да имъ изпратимъ необходимитъ формуляри. НЕКА НЕ ОСТАВЯМЕ ПРАХА НА ЗАБВЕНИЕТО ДА ПОКРИЕ ИМЕНАТА НА ГЕРОИТЪ ПАДНАЛИ ЗА РОДИНАТА!

Mr. G. P. Bozduganoff, P.O. Box 2158, Grand Central Station,
New York 17, N.Y.

- 41. ГЮРКОВЪ, Йорданъ, Поручикъ, убитъ въ София на 9.9.1944 г.
- 42. ЦЕРОВСКИ, Димитъръ, Подпоручикъ, убитъ на 9.9.1944 г.
- 43. ВЕЛКОВЪ, Иванъ, Подофицеръ, убитъ на 9.9.1944 г.
- 44. КАЦАРСКИ, Никола, Подофицеръ, убитъ на 9.9.1944 г.
- 45. АРНАУДОВЪ, Борисъ, Подофицеръ, убитъ на 9.9.1944 г. *пред*
- 46. ГЕРДЖИКОВЪ, Кандидатъ Подофицеръ, убитъ на 9.9.1944 г.

Събралъ и подредилъ:

Г. П. Боздугановъ
Поручикъ О.З.

А П Е Л Ъ

КЪМЪ ВСИЧКИ БЪЛГАРСКИ ЕМИГРАНТИ ПО СВѢТА

Както вече съобщехме въ предидущитъ броеве на "Борба", при Ц.У.С. на Б.Н.Ф. е образуванъ Комитетъ за увѣковѣчаване имената и дѣлата на всички българи паднали за свободата на България. Ще се издирватъ и публикуватъ имената на всички българи, независимо отъ тѣхната политическа принадлежностъ, занятие, вѣра, народностъ и пр. които сж убити отъ червенитъ палачи следъ поробването на България на 9.9.1944 г., загинали въ лагеритъ на смъртта въ Бѣлене, Куциянъ, Добричъ и др. или самоубили се, за да не паметъ въ ржцетъ на врага.

Следъ като се събератъ достатъчно число съ имената на героитъ и се публикуватъ предварително въ "Борба" за корекции, ще се издаде една историческа ВЪЗПОМЕНАТЕЛНА КНИГА за увѣковѣчаване на тѣхната свѣтла паметъ.

Ние апелираме къмъ всички български емигранти прѣснати по свѣта да ни изпратятъ списъци съ имената и всички подробности по убиствата станали въ нашата родина следъ 9.9.1944 г. Всѣки единъ отъ насъ има роднини, приятели, съседи, колеги и пр. избити отъ комуниститъ безъ съдъ или отъ т.н. "Народни Сядилища". Ние сме длъжни - предъ съвестята си и предъ Родината да се потрудимъ и да не оставимъ да се покрятъ съ праха на забвението имената на героитъ паднали, за да живѣемъ ние! Моля попълнете тукъ приложения листъ и го изпратете до посочения адресъ! Пратете ни също и адреситъ на наши емигранти, отъ които бижме могли да съберемъ подобни сведения. Следъ като проектираната Възпоменателна Книга излѣзе отъ печатъ ще бжде късно да се прибавятъ имената и на вашитъ приятели, познати и роднини! ПОПЪЛНЕТЕ ПРИЛОЖЕНИЯ ЛИСТЪ И ГО ИЗПРАТЕТЕ ДО

Mr. G. P. BOZDUGANOFF
с/о Р. О. Box 2158
Grand Central Station
New York 17, N.Y. U.S.A.

Х Р О Н И К А

1. На 16 август миналата година делегация на Българския Национален Съвет в съставъ Инж. Тончо Теневъ и г. Спасъ Т. Райкинъ е била приета отъ г. Хорасъ Хендерсонъ в Комитета "Свободна Европа". Разисквани сж били отново българскитѣ политически въпроси въ емиграция. Въ миналия брой на "Борба" съобщихме за срещитѣ на 19 и 25 май. сжщата година.
2. На 5 декемврий с.г. друга делегация на Българския Национален Съветъ в съставъ Д-ръ Калинъ Койчевъ, Спасъ Т. Райкинъ и Любенъ Радевъ се е явила при г. Хендерсонъ и устно е протестирала противъ направенитѣ отъ г. Никола Пенчевъ изявления предъ в. Сентъ Луисъ Постъ Диспятчъ, които не изразяватъ чувствата и желанията на българския народъ. Пенчевъ е шефъ на българската секция на Радио "Свободна Европа".
3. Споредъ сведения на западната преса отъ нѣколко месеци насамъ е арестуванъ Главния Равинъ въ София Д-ръ Ашеръ Хенанелъ. Причинитѣ за арестуването му не сж публикувани отъ Софийското комунистическо правителство.
4. Една комунистическа културна делегация отъ София е пристигнала наскоро въ Суданъ да води преговори за засилване приятелството и културнитѣ връзки между Суданъ и България. На суданцитѣ препоръчваме да не се много обвързватъ и сприятеляватъ съ Софийскитѣ комунисти. Нѣкои нашенци, които бѣха въ любовни отношения съ нашитѣ комунисти цѣли десетилѣтия още оплакватъ съдбата си по чужбина и си биятъ главата въ стената задето не сж могли да видятъ истината преди двадесетъ и повече години.
5. Споредъ сведения на Асошиейтедъ Пресъ населението на София е достигнало напоследъкъ единъ милионъ души. Споредъ наши сведения половината отъ тѣзи нещастници сж нелегални въ столицата на България. Тодоръ Живковъ заявилъ, че построенитѣ 600,000 нови здания не били нищо друго освенъ жилища за джуджета и заповѣдалъ да се преустанови постройката на килийни жилища наподобяващи кибритени кутийки. Въ тѣзи кутийки били живѣели на мѣста по осемъ души. Комунистическото правителство сега търси прогресивни реалисти въ емиграция за да възхваляватъ прогреса въ комунистическа България.
6. Споредъ публикувани статистики ^{по-} миналата - 1960 г. - Америка била изпратила въ България 109 души по програмата си на културна размяна съ България за подобряване на отношенията между Софийското комунистическо Правителство и Вашингтонъ, докато България била изпратила 4 души. Ние знаемъ за четиримата български доктори които тръгнаха да убеждаватъ българския народъ, че Америка питае най-добри чувства къмъ Софийскитѣ комунисти, и че ако нѣкой се надѣва, че Америка ще му помогне да сваля българското правителство, то той се лъже.
7. По нареждане на Президиума на Народното Събрание въ България всички улици и обществени заведения носещи името на Сталинъ трѣбвало незабавно да се прекръстятъ. Тайно, обаче, сж били дадени нареждания щото изхвърленитѣ надписи да не се унищожаватъ, а да се запазятъ, за да се спестятъ излишни разноски за написването имъ отново следъ падането на Крушевъ. Бай-Ганю най-после я научи свѣтовната политика!
8. Презъ м. октомврий между България и Гърция избухна остра дипломатическа криза. Софийскитѣ комунисти арестуваха и осъдиха на

смърть клисаря на гръцката църква въ София за шпионажъ. Гърция заплаши, че ще скъса дипломатическитѣ отношения ако той бѣде екзекутиранъ. Добре че се касае за гръцкия клисаръ, а не за нѣкой отъ жертвитѣ на нашитѣ цокалидовци и ставровци, които като хванатъ опиянени отъ илюзии за освободителна борба преминаващи емигранти, държатъ ги инкомуникадо по нѣколко месеца за да не се осведомятъ по българскитѣ въпроси, продадатъ ги на неизвестни служби и дойдатъ въ Ню Йоркъ да броятъ лиритѣ си по кафенетата.

9. Научаваме се че комунистическото правителство е предприело масови преследвания срещу онѣзи български граждани, които презъ последнитѣ нѣколко години сѣ получавали голѣми суми отъ свои роднини въ Америка - по легаленъ и полу-легаленъ пътъ като е отчуждило всички закупени съ американски пари имоти - апартаменти и т.п.

10. Научаваме се, че турската полиция е заловила единъ турчинъ да шпионира за смѣтка на българското комунистическо правителство чрезъ нѣкакъвъ си българинъ на име Скерле, съ когото е билъ въ много тѣсни връзки и чрезъ когото е събиралъ сведения за българскитѣ емигранти. Турчина е билъ заловенъ когато е предавалъ сведенията си за България.

11. На 13 декемврий се е поминалъ Московскитѣ Митрополитъ Николай Крутички - близъкъ приятель на Сталинъ, който стоя на почетна стража до ковчега на сега развенчания диктаторъ. До преди една година сѣция бѣ директоръ на отдѣла за международни връзки въ Московската Патриаршия. Вестникъ Ню Йоркъ Таймсъ събщи, че при идването на Митрополитъ Николай въ Америка презъ м. Юний 1956 г. той е билъ посрещнатъ на летището отъ сто души демонстранти които му били викали: "Съветски Шпионинъ - иди си въ къщи! Смѣтаме за умѣстно да припомнимъ, че Българския Националенъ Фронтъ бѣше единъ отъ организаторитѣ и ръководителитѣ на тази демонстрация. Така е! Историята се пише на бойното поле! Който стои край огнището и изчерпва енергията си като само стѣка главнитѣ - ще бѣде полезенъ само за коткитѣ си, за него лошо нѣма да се заговори...

13. На 13 декемврий се навършиха двадесетъ години отъ влизането на България въ втората свѣтовна война! Неприятенъ споменъ, наистина!

14. Да не остане незабелязано: Следъ приключването на демонстрациитѣ противъ Крушчевъ миналата година въ Ню Йоркъ в. Дейли Нюзъ излезе съ кратка статия въ която нарече Д-ръ Калинъ Койчевъ врагъ на Никита Крушчевъ. Какъвъ срамъ! Нѣкои нашенци наистина се засрамили по този случай, че се намерилъ единъ българинъ да резили България!

15. На 16 декемврий общинската радиостанция въ Ню Йоркъ предаде български часъ въ който взеха участие г-жа Велислава отъ Югославия и именитата наша пианистка Донка Дикова, която изпълни композиции на пиано отъ Панчо Владигеровъ и Бен-Гусанъ. Д-ръ Георги Обрешковъ обясни, че Американско-Българската Лига на която той е Председателъ е строго анти-комунистическа". Той събщи следното: "Азъ бѣхъ въ България миналата 1960 г. Бѣхъ изпратенъ тамъ отъ Стейтъ Департмънтъ въвъ връзка съ медицинската изложба. Артистичния животъ тамъ е на много високо ниво, атмосферата бѣше много трезва, но много неприятна". Bravo!

16. На 10 декемврий 1961 г. Македоно-Българската Църква въ Дитроитъ е отпразнувала деня на Св.Климентъ Охридски съсъ специална служба и обѣдъ въ църковната зала, на която е говорилъ Архимандритъ Кирилъ Йончевъ. Вестникъ Македонска Трибуна, като съобщава за събитие-то дава следнитъ подробности:

"....Бурни ръкоплѣскания възнаградиха хубавото слово на отца Архимандрита, а когато г. Пандо Георгиевъ въ своитъ благодарствени думи пожела щото въ скоро време да видиме отца архимандрита да получи отъ Светия Синодъ на Българската Православна Църква епископско отличие, залата гръмна отъ ръкоплѣскания и удобрения. Народътъ ни жадува за достойни пастири и архипастиръ какъвто вижда въ лицето на отца Йончева...."

Струва ни се, че сме въ правото си да забележимъ, че щомъ като пожеланията на Пандо Георгиевъ достигнатъ до Политбюрото на Българската Комунистическа Партия и бждатъ поставени на разглеждане, то единствената прѣчка която остава да се преодолѣе е да се провѣри по досиетата представени отъ милицията дали той е на страната на комуниститъ или на страната на българския народъ. Ако той е на страната на комуниститъ - то Политбюрото ще даде благословението си и Светия Синодъ ще го направи достоенъ пастиръ и архипастиръ. Ако той е на страната на народа - то пожеланията на Пандо ще останатъ гласъ въпиющъ въ пустиня. Ние очакваме съ интересъ решението на този въпросъ! CAVEAT CONSULES!

17. Вестницитъ съобщиха, че Вълко Червенковъ е билъ изгоненъ отъ Политбюрото на Българската Комунистическа Партия. Въ Америка вече се обмисля въпроса какъвъ постъ би билъ предложенъ на Вълко въ западнитъ радиопредавателни служби, ако той бжде пратенъ отъ комуниститъ въ чужбина. Затруднения се срещатъ поради това, че ръководнитъ постове сж вече заети отъ бившитъ помощници на Червенковъ.

18. Една радиостанция въ западнитъ страни е предала на български на Архангеловъденъ една програма въ която е обяснила на жаднитъ за новини наши братя капиталния международенъ въпросъ дали ангелитъ иматъ крила или нѣматъ крила, дали ходятъ боси или пъкъ носятъ налми. Останало само да се доуясни единъ много важенъ въпросъ - дали ангелитъ сж женски или мъжки. Гърцитъ пакъ останаха по-хитри отъ насъ българитъ. Когато турцитъ обсаждаха Цариградъ въ 1453 г. единъ гръцки църковенъ съборъ разискваше този именно въпросъ - и го разреши. Цариградъ падна подъ Турцитъ и до сега гърцитъ живѣятъ само съсъ спомена за женскитъ и мъжки ангели.

19. Албанцитъ сж се оказали много находчиви. Тѣ поставили подарения имъ отъ българитъ бустъ на Георги Димитровъ въ единъ бостанъ да плаши гаргитъ. Най-последно, блазе му на Димитровъ. Въ историята ще се запише, че е извършилъ едно добро дѣло за спасението на душата му.

20. На 3 януарий т.г. Американската телевизионна Компания СИБИЕСЪ предаде една програма посветена на Радио Свободна Европа въ която бѣха засегнати нѣкои български въпроси. Американскиятъ артистъ Робертъ Драйденъ игра ролята на директора на българския отдѣлъ на РФЕ въ Мюнхенъ г. Мильо Петровъ /е ли сжщиятъ Мильо Милевъ? Предполагаме, че се касае за сжщия/. Между другото г. Мильо Петровъ каза следното: "Презъ време на войната България бѣше доминирана отъ про-нациски сили. Обаче въ 1944 г. това бѣше прекратено и българския кабинетъ взе решение да обяви война на Германия. Съветскиятъ министъръ бѣше информиранъ за това решение и петъ дни по-късно българскиятъ воененъ министъръ, който бѣше таенъ комунистъ начело на едно малко въоръжено поддѣление влѣзе въ заседателната зала на министерския съветъ и арестува всички министри. Българскитъ комунисти, подкрепени отъ съветското оръжие, заеха властта."

Като оставимъ настрана факта, че на времето, въ 1944 г. сящиятъ този, който днесъ ни учи кога и какъ комуниститѣ ся взели властта въ България, застана на страната на комуниститѣ, ние се очудваме на логиката на Свободна Европа, когато ние кажемъ сящитѣ тѣзи работи, които Свободна Европа днесъ казва, именно, че комунизма дойде въ България въ 1944 г. - не въ 1948 г., както нѣкои отъ българскитѣ имъ сътрудници се опитватъ да ги убеждаватъ. Ние сящо така се очудваме на логиката на онѣзи, които взеха участие въ Девети Септемврий, а днесъ се сръдятъ и го считатъ за обида.

На други мѣста въ програмата г. Мильо Петровъ подчерта, че въ българския дескъ тѣ държатъ политическитѣ програми до минимумъ и повече се придържатъ до забавни програми и пожела што зъ въ бъдеще да се преведатъ на български нѣкои американски драми и се предадатъ въ България. Ако и следъ това нѣкой излъзе да спори съ насъ по въпроса дали тѣзи които работятъ въ българския дескъ знаятъ какво правятъ, ние ще се откажемъ да повдигаме повече този въпросъ.

О Р Г А Н И З А Ц И О Н Е Н Ъ Ж И В О Т Ъ

ПРЕДСЕДАТЕЛЪТЪ НА Ц.У.С. Д-ръ ИВАНЪ ДОЧЕВЪ МЕЖДУ ЧЛЕНОВЕТЪ НА ОРГАНИЗАЦИЯТА

Съ огледъ разясняването на редица организационни въпроси отъ важностъ за активизирането дѣйността на Б.Н.Ф. и съ огледъ подготовката на Шестия Конгресъ Председателъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф. Д-ръ Иванъ Дочевъ предприе обиколка на клоноветѣ на организацията.

На 29 Октомврий Д-ръ Дочевъ е посетилъ клона въ градъ Толедо. Въ домътъ на г. Крумъ Лунгуловъ, членъ на Ц.У.С. и секретаръ на клона въ Толедо се е състояла среща, която е преминала най-успѣшно. Следъ приключване на разговоритѣ г-жа Лунгулова е сервирила отлично приготвеъ обѣдъ за гоститѣ.

На 12 ноемврий Д-ръ Дочевъ е посетилъ клона въ градъ Кливеландъ. Събранието на клона се е състояло въ домътъ на г. Георги Петровъ, членъ на Ц.У.С. Присѣтствуваели ся сящо представители на националната емиграция отъ града начело съ Председателъ на клона Д-ръ Пановъ. Заседанието е преминало при голѣмъ успѣхъ. На гоститѣ е билъ сервиранъ отличенъ обѣдъ отъ г-жа Петрова.

На 20 ноемврий Д-ръ Дочевъ е посетилъ клона въ градъ Хамилтонъ. Събранието се е състояло въ домътъ на г. Тинко Табаковъ - членъ на Ц.У.С. и Председателъ на Клона. Размѣнени ся били мисли по всички текущи въпроси и събранието е минало при задушерна атмосфера и пълно единомушие.

На 26 ноемврий Д-ръ Дочевъ е посетилъ клона въ градъ Бѣфало. Събранието се е състояло въ домътъ на Секретаря г. Василь Динчевъ. Разговоритѣ между Председателя на Ц.У.С. и членоветѣ на клона ся минали при пълно разбирателство. Следъ срещата г-жа Динчева е сервирила вечеря приготвена по старокрайски обичай и вкусъ.

На 4 декемврий 1961 г. Д-ръ Иванъ Дочевъ е взелъ участие въ организационното събрание на клона въ градъ Торонто въ салонитъ на Интернационалния Институтъ. Заседанието се е ръководило отъ г. Инженеръ Ангелъ Гъндерски - Председателъ на Клона и Подпредседателъ на Ц.У.С. Били са разисквани при пълно единодушие важни организационни въпроси.

Обикалките на Председателя са били улеснени отъ г. Т. Златковъ, членъ на Торонтския клонъ който е поставилъ на разположение колата си и лично е шофиралъ.

Обиколките на Д-ръ Дочевъ продължаватъ и до конгреса той ще посети и другитъ клонове на организацията.

ТОРОНТО ПОСРЕЩА БЪДНИ ВЕЧЕРЬ

Клона на Б.Н.Ф. въ Торонто устрой на 6 януарий вечерята въ Интернационалния Институтъ голъма коледна вечерь уредена по старъ народенъ обичай - Бъдни вечерь. Тържеството бѣ масово посетено отъ членоветъ на клона съсъ семействата имъ много съмишленици. Голъми групи гости отъ клоноветъ въ Бъфало - водени отъ Председателя на Клона г. М. Герговъ и Секретаря В. Динчевъ, и Хамилтонъ - водени отъ Подпредседателя на клона г. Д. Ивановъ и Секретаря К. Петровъ, сящо взеха участие въ тържеството. Красива коледна елха предаваше на залата особена тържественостъ и топлота. Изпълнена бѣ програма отъ нашитъ деца въ която се прояви младия Почеви съсъ своята китара и пѣсни. Бѣ сервирана приготвена по старъ обичай изобилна вечеря въ която взеха участие и се проявиха домакинитъ г-жа Р. Градинарова и г-жа Л. Златкова. За обогатяване на вечерята при подготовката допринесоха и господата Г. Бибановъ и Г. Карчевъ. Заслуга за добрата организация иматъ господата Ц. Градинаровъ и М. Грънчаровъ. Вечерята се ръководѣше отъ Председателя на клона г. Инж. Ангелъ Гъндерски който откри съ хубаво слово. Гоститъ бѣха поздравени и отъ Председателя на Ц.У.С. Д-ръ Иванъ Дочевъ. М. Герговъ поздрави отъ името на клона въ градъ Бъфало. На всички деца бѣха раздадени подаръци които клонътъ бѣ поставилъ предварително подъ коледната елха. Посрещането на Бъдни Вечерь завърши съ весела частъ и народна музика. Всички присъстващи се почувствуваха като въ стария роденъ край.

МОНТРЕАЛЪ.

Презъ месецъ Ноемврий 1961 г. Ц.У.С. утвърди за Председателъ на клонътъ въ Монреалъ г. Иванъ Дойковъ - бившъ Председателъ на клонътъ въ Брюкселъ, отъ една година живѣещъ въ Канада. Веднага следъ поемане на длъжността си г. Дойковъ е развилъ много похвална дѣйностъ която активизирала клонътъ въ Монреалъ. Поздравяваме новия Председателъ и му пожелаваме още по-голъми успѣхи.

БРЮКСЕЛЪ.

Българскитъ емигранти въ Брюкселъ са организирани протестенъ митингъ по случай годишнината на 9.9.1944 на десети септемврий 1961 г. Въ митинга са взели участие множество български емигранти - безъ огледъ на политическата имъ принадлежностъ. Сящия денъ, съ развѣти български знамена, за пръвъ пътъ въ историята на Българската колония въ този градъ, участниците въ протестния митингъ са се отправили въ стройни редици до паметника на Незнайния Войнъ, където са положили голъмъ ненецъ отъ живи цвѣта съ трикоьорна лента на която е билъ поставенъ надписъ "Единъ споменъ отъ трагичния часъ на 9 Септемврий 1944 г. Отъ българската политическа емиграция противъ комунизма"

Съобщава: НИКОЛОВЪ

БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА ВЪ ЧИКАГО

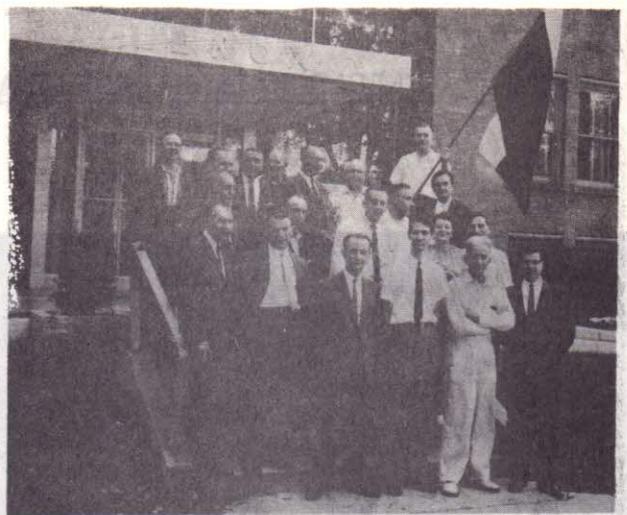
Горе: Кътове от изложбата

Срѣдата: въ лѣво - Кмета на градъ Чикаго поздравлява Ижж. Симеонъ Овчаровъ, Председателъ на Комитета съ най-хубавата изложба. Въ дѣсно - Д-ръ Горги Паприковъ поднася на кмета Ричардъ Дейли да разпише възпоменателната книга.

Долу: Въ лѣво - Членове на Акционния Комитетъ Фотевъ, Йордановъ, Д-ръ Паприковъ, Мечкарски.

Седмица на Поробенитѣ Народи
Горе-лѣво: Р. Вагнеръ, кметъ на Ню
Йоркъ говори. Дѣсно: Стефанъ Ярема
и Свещ. Балкунасъ. Въ дъното личатъ
Д-ръ Койчевъ и Спасъ Райкинъ. Долу:
Т. Теневъ и Райкинъ на събранието.

Членоветѣ на Централния Управи-
теленъ Съветъ предъ хотелъ Ленокъ
Въфало, презъ време на заседанията
Септемврий, м.г.

BULGARIA
Today
VOL. X, No 8 MARCH 1951
**CULTURAL
EXCHANGES**

КУЛТУРНА РАЗМѢНА

Б.Н.Ф. многократно е атакувалъ културната размѣна мѣна съ ком. страни. Публикуванитѣ въ дѣсно документи показватъ какво мислятъ комуниститѣ по този въпросъ. Нѣкои българи и български организации въ Америка станаха ордия на ком. 600 амбасадори. Познаватъ ли нѣкои отъ подчертанитѣ имена — и спомняте ли си къде сте ги срещали?

Six Hundred Ambassadors

DURING the last five years, over 600 Bulgarian artists — singers, musicians, actors and conductors — have visited other countries. In addition, 54 different musical and dance ensembles have toured 30 countries in this period of time.

Among the many who have successfully sung in operas abroad are People's Artists Hristo Brumbarov, Mihail Popov, and Nelly Karova, Honoured Artist Dimiter Quzounov, Katya Popova, Katya Georgieva, Nikolai Gyaourov, Nikola Nikolov, Matilda Pinkas, Ivan Arsov, Todor Kostov, Maria Bohachek, Alexei Milkovski.

People's Artist Assen Naidenov, principal conductor of the Sofia National Opera, was responsible for the musical production of Mussorgsky's opera *Khovanshchina* at the Berlin State Opera.

The conductors Konstantin Iliyev, Vladi Simeonov, Rousslan Paichev, Atanas Margaritov and Dobrin Petkov were also the guests of symphonic orchestras abroad.

The Sofia National Opera visited Moscow and Brussels, and soloists of the opera's corps de ballet visited Istanbul; the Stefan Makedonski State Musical Comedy Theatre visited Moscow, and the State Folk Song and Dance Company toured the Soviet Union, Britain, France, Italy, Belgium, Holland, Syria, China, Mongolia, Korea and Indonesia.

ПИШАТЪ НИ ОТЪ БЪЛГАРИЯ .

По наши пѣтица ние получаваме доклади за положението вътре въ България изпращани ни периодически отъ наши приятели тамъ-участници въ вътрешния съпротивителенъ фронтъ. Тукъ даваме извадки отъ докладитѣ получени презъ месецъ Октомврий и Ноемврий 1961 год.

" Трудно е да се опишатъ условията при които днесъ българския народъ живѣе при днешната комунистическа действителностъ. Думата която характеризира въ съзнанието на народа понятието комунизъмъ е - ТЕРОРЪ ."

" Въ началото на пролѣтѣта на тази година терора бѣ засиленъ като една нова вълна залѣ страната. София бѣше засегната най вече като отново станаха масови изселвания по познатия начинъ - грубо събуждане въ 4 часа заранѣта съ заповѣдь за преселване въ срокъ отъ нѣколко часа като нещастницитѣ които се изселватъ няматъ възможностъ дори да си взематъ най неоходимото. Не имъ се позволява да се обадятъ на никого, нито на най-близки. Тия изселвания засегнаха цѣли кооперативни жилища отъ партера до последния етажъ, както бѣше примѣра съ Американската кооперация на ул. 6 Септемврий."

" Провеждането на тази мѣрка е резултатъ на разкрития опитъ на нѣкой комунистически офицери да откъснатъ България отъ Москва и се сближатъ съ Тито. Въ въпросния опитъ сѣ участвували Добри Търпешевъ, Генералъ Цанко Пановъ и др."

" Има вече регистрирани много случаи въ София, когато комунисти, предъ не комунисти, разчитайки, че нѣма да бѣдатъ издадени, правятъ признания и се разкайватъ, че съвеститѣ имъ не сѣ чисти, но че тѣ немогатъ да се откажатъ отъ партията защото живота имъ е застрашенъ."

" Вече месеци наредъ има нова наредба която забранява спирането по улицитѣ, следъ 10 часа вечерѣта, на каквито и да било група отъ хора"

" Взети сѣ нови мѣрки за всеобщо подслушване на телефонитѣ разговори, служебди и частни, като всички телефони сѣ скачени съ държавната сигурностъ и всѣки разговоръ се снима на тайпъ рекордъ, поради факта, че е констатирано, че дори комунисти, по телефонитѣ сѣ изказвали недоволството си отъ властѣта"

" Систематически се преследватъ всички които разговарятъ съ чужденци дошли за туризъмъ или работа въ София или другитѣ градове. Веднага следъ като се раздѣлите съ чужденеце, бивате арестуватъ отъ милицията и подложенъ на най тежкъ разпитъ. При най малкото съмнение, че сте казали на чужденеца нѣщо не благоприятно за властѣта вие отивате въ затвора."

" Бѣше разгласено и въ чужбина, че въ края на 1959 год. концлагеритѣ въ България сѣ били закрити. Това е вѣрно, че въ края на 1959 год. лагеритѣ на островъ Персинъ-Свишовско известенъ подъ името Лагера - Белене както и други лагери бѣха закрити. Сега обаче се отвориха нови лагери. Най страшния отъ тия лагери сега е лагера край гр. Ловечъ при карьеритѣ за ломене на камани. По жестокостѣта на изтезаване лагериститѣ тоя лагеръ надмина Белене и всички други предишни лагери."

" Въпреки терора обаче съпротивѣта продължава и въ моменти на невъзможностъ да се повесе страданието хора отъ съпротивителното движение извършватъ публични прояви-нападения, убийства и пр. Такъвъ е случая съ нѣколко младежи които убиха въ военния клубъ въ Симеоново нѣколко руски офицери и изчезнаха. Презъ юний 1960 год. друга група нападна комунистическия клубъ въ София -нападателитѣ, съ съжаление, неможаха да избѣгатъ, бѣха заловени и станаха жертва, но това не ни отчайва. Въ Ямболъ бѣ разкрита една отъ нашитѣ конспирации въ която участвуваха 70 младежи

отъ 16 до 20 годишна възраст. Мнозина бѣха осъдени на смъртъ, но тѣ не издадоха никого. Нѣколко случая има вече, когато екзалтирани наши хора отъ съпротивата, явно знаейки какво ги чака, неможейки повече да търпятъ, въ парка на свободата, бившата Борисова градина, се качватъ на нѣкоя пейка и почватъ да държатъ речъ противъ режима и противъ "братска" Русия. Бедната около такива оратори се събира грамадна пълня отъ слушатели. Милицията обаче много скоро се намѣсва, младежа бива арестуванъ и изчезва. Ние не препоръчваме такива екзалтирани прояви, чрезъ които се даватъ напразни жертви, обаче терора е такъвъ че има много случаи вече когато хората немогатъ да издържатъ и предпочитатъ да кажатъ това което е на душата имъ на макаръ и да умратъ - предпочитатъ да умратъ отколкото да живѣятъ подъ комунистическия режимъ".

"Нашъ ятъ селянинъ е мълчаливъ но упоритъ въ съпротивата и не пропуска случая да изрази недоволството си така както трѣбва. Селянина предпочита да стои гладенъ отколкото да работи за комунистическия готовани."

"Бѣшки единъ случай който се отдаде бива използванъ за да бѣде изразено недоволство отъ режима. Така напримѣръ спортниятъ стадиони станаха мѣсто гдето се правятъ публични демонстрации въ това направление. При разни спортни срещи народа изразява симпатии и антипатии къмъ тимоветъ влагайки въ това политическа тенденция. Така напримѣръ въ София антикомунистичетъ смѣтатъ за свой тимъ тимъ на клуба "Левски" а комунистичетъ смѣтатъ за свой тимъ тиме на клуба Ц.Д.Н.А. Спортниятъ срещи между тия тимове сѣ публични митинги изразяващи недоволство срещу комунистичетъ. Особено при международни срещи съ руснацитъ всички освиркватъ рускитъ играчи и публично манифестиратъ антипатия къмъ тѣхъ. Типиченъ бѣше случая съ женския съветски волейболъ тимъ. Съветитъ победиха българитъ и народа вмѣсто акламации ги обсипа съ псувни и освирквания, и това стана така демонстративно, че една отъ спортискитъ заплака и на високъ гласъ каза на все слушание: "Азъ очаквахъ да намѣря тукъ другарки, а намѣрихъ само умраза". При такива спортни срещи съ руснацитъ обикновено всредъ публиката биватъ прѣснати стотици агенти на държавната служба и има случаи на голѣми арести на посетители заради враждебно настроение срещу руситъ".

"Съпротивата въ малкитъ селища и селата е много по мъчна отколкото въ голѣмитъ градове защото всички хора се познаватъ отъ властѣта и лесно наблюдаватъ. Въпреки това обаче въ много села станаха бунтове."

"Комунистичетъ се намѣсиха най грубо въ нашата църква и чрезъ своитъ държавни органи - "комитета по въроизповеданията" се месятъ при назначаването на вледицитъ и свещеницитъ. Установеното ужъ "мирно съжителство" между правителството и църквата бѣше нарушено тази година и се почна война. Комунистичетъ се служатъ въ борбата срещу църквата съ хулигани. Така напримѣръ, тази година /1961/ точно по средата на патриаршалната служба въ храма Св. Александъръ Невски въ София нахлу една тълпа отъ хулигани, всички синове на партийци, мушкаха Богомолцитъ, викаха и направиха голѣми смущения. Публиката оснана безмълвна - милицията отсъствуваше и не се намѣси да тури редъ, хулиганитъ шестъваха изъ църквата десетина минути и бѣха принудени да напуснатъ поразѣни отъ пасивната съпротива съ която бѣха посрещнати отъ всички. На свещеницитъ се забрани да ходятъ по домоветъ и да ръсятъ съ светена вода. Затворенъ бѣ официалния входъ на Духовната академия и студентитъ и професоритъ биваха заставени да влизатъ отъ задния входъ, презъ една малка вратичка."

"Отъ 1 януарий 1962 год. ще стане нова смѣна на паритъ. Комунистичетъ искусствено искатъ да покажатъ, че единъ левъ струва единъ американски доларъ. Тази смѣна на паритъ е новъ обиръ на населението защото ценитъ на продуктитъ се промѣниха, ужъ намалиха, да отговарятъ на новата стойност на лева, обаче, става така, че съ единъ новъ левъ ще купишь три пѣти по малко, колкото конуваше по преди съ равностойността отъ старитъ левове".

Продължава въ следния брой

Изъ дѣйствието на Представителния
Комитетъ на Българския Национален
Съветъ - Парижъ, Франция.

ТЪРЖЕСТВЕНА КОЛЕДНА ВЕЧЕРЬ ВЪ ПАРИЖЪ

Париж, 6 януари 1962 година

За първи път Рождество Христово бе отпразнувано от членовете и съмишлениците на Българския Национален Съвет, в Париж. На тържествената вечеря присъствуваха и гости, чужденци, приятели на България.

Каледните празници са едни от най скъпие и светли традиции за българина. Макар и далеч от родина и близки, обединени под патриотичния символ на Българския Национален Съвет, голям брой българи, живущи в Париж, отпразнуваха тържествено православната Коледа. ~~Визиртихъ~~ ~~хитиртихъ~~

Бъдни вечер, бе открита от председателя на Българския Национален Фронт, г. Кондов, който поздрави присъстващите за новата година и светлите Христови празници. На свой ред г. Лозев произнесе кратко слово, в което пожела весело прекарване на българската вечер. Той говори след това за трагичната съдба на поробената ни родина, наблягайки силно върху така необходимото обединяване на българската емиграция, в борбата срещу комунистическата напаст. "За да бъде резултатна борбата, на която сме посветили живота си, каза той, ние трябва преди всичко да бъдем единни пред общия враг. Утрешният свободен български народ ще има да определи кой да ръководи съдбините му. Той единствен има това право!"

Вечерята с традиционното меню премина при приятна обстановка. Последваха български песни, танци и хора до зори.

Първата Коледа на парижката група при Б.Н.С. премина успешно и спомена за нея ще бъде траен.

Георги Костов.

На следущитѣ страници даваме фактемилета отъ позиви издадени отъ Представителния Комитетъ на Б.Н.С. въ Парижъ, който развива похвална родолюбива дѣйностъ.

Политическото сътрудничество, въ името на борбата за свобода на поробения ни народъ, между различни политически партии и организации, на първо мѣсто между Земеделския Съюзъ и Българския Националенъ Фронтъ е блестящъ при мѣръ за зрѣлостъ на независимата българска политическа емиграция

ОБРЪЩЕНИЕ НА Б.Н.С. - ФРАНЦИЯ КЪМ БЪЛГАРСКАТА ЕМИГРАЦИЯ.

XX

Драги сънародници,

Живеем в съдбоносен исторически момент, когато тежкия двубой на комунистическата кървава диктатура с западните демократични народи, взема все по-сериозен характер. Народите от свободният свет, начело с великите демократични страни, обединени, решиха твърдо да се противопоставят на комунистическата експанзия, за запазване на свободата и демокрацията, и освобождението на поробените народи зад железната завеса. Народи, които до скоро бяха неприятелски настроени, днес ги виждаме единни в борбата против комунистическата тирания.

Ние, които живеем всред тези народи, време е да се поучим и последваме тяхният пример. Дългът ни към народ и родина ни зове да обединим и приобщим усилията си в общата борба против международният комунизъм. Там, в поробеното ни Отечество, нашите братя и сестри са единни в борбата за извоюване на отнетите им права и свобода. Верни на своя народ и неговите идеали, да работим задружно за успешният завършек на подетото дело. Днес, повече от всекога, обстоятелствата налагат да бъдем преди всичко българи и премахнем онова което ни разделя. Само в една утрешна свободна и демократична България, политическите ни идеали ще бъдат свободно проявени. Освободеният български народ е единствен суверен да определи своята политическа, стопанска и икономическа форма на съществуване.

Пред свещеният образ на страдащата ни поробена Родина, в името на защита на върховните интереси на народа ни, в името на политическата търпимост и в името на утрешна свободна и демократична България, Българският Национален Съвет, Ви зове на единна борба.

Вратите на Б.Н.С. са широко отворени за всеки български родолюбец. Нека всеки намери своето място в това общо българско патриотично тяло и с общи усилия да изпълним достойно синовните си задължения пред страдащият ни героичен народ.

Да живее героичният български народ!

Да живее утрешна свободна и демократична България!

Представителният Комитет на Б.Н.С.-Франция.

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ

XX

Драги сънародници!

И тази година посрещаме далеч от роден край, близки, роднини и приятели. Изминаха вече 17 години от как в Родината ни бе наложена кървата комунистическа диктатура, против волята на народа ни.

От тогаз до сега, хиляди верни синове и дъщери на България, биват принудени да напуснат свещен роден край, дом и семейство и тръгнат по пътя на неизвесността по чужди земи, с надежда, че не ще бъде далеч денът когато отново ще могат да се завърнат по родните си домове и прегърнат страдащите си майки, мили невести или скъпи рожби.

Всички ние изпрацаме и таз отиваца си 1961 година с натъжени сърдца, че тя не допренесе за осъществяването на съкровениите ни желания.

Да се надеваме, скъпи братя и сестри, че Новата 1962 Година ще бъде по щедра и дано тя успокой и дари всички ни с дългоочакваната и тъй желана свобода и народна справедливост!

За да стигнем до желаният резултат ще трябва и ние с общи усилия да подкрепим усилията на страдацият ни народ, там в поробеното ни Отечество.

Да бъдем разумни, справедливи и готови на саможертва и издигнем по високо знамето на борбата в защита на потъпканата ни национална свобода. В този съдбоносен момент за редината и народа ни, да си подадем братски ръце и с единомушие и общи усилия да допринесем нашия дял в общата борба за Освобождение.....

Българският Национален Съвет, желае на всички българи и българки пръснати по различни краица на света, повече вяра и надежда в победата на правдата над несправедливостта!

Да Ви е честита Новата 1962 Година!

Представителният Комитет на Б.Н.С. - Франция.

ЧИКАГО

На 7 октомврий Негово Високопреосвещенство Митрополитъ Андрей посети Чикаго по покана на църковната община "Св. Софiя". На другия денъ бѣ отслужена божествена литургия въ Църквата на Бишъпъ Андерсонъ Хаусъ отъ Негово Високопреосвещенство въ съслужение съ трима свещеници. Българската колония въ Чикаго се стече масово за да присъствува на службата и целуне ръка на дѣдо владика. Въ словото си къмъ чикагци Негово Високопреосвещенство благослови и похвали дѣйността на църковната община и посъветва единение, братство и любовъ между всички български емигранти.

На 8 октомврий Негово Високопреосвещенство кръсти следнитѣ наши българчета:

Момиченцето на семейство Горанъ Йордановъ, на което бѣ дадено името Елисавета. Кръстница бѣ Д-ръ Станка Паприкова.

Момченцето на семейство Петъръ Прешленковъ — на което бѣ дадено името Петъръ. Кръстникъ бѣ Д-ръ Георги Паприковъ

Момченцето на семейство Тодоръ Пеневъ и внуче на бай Георги Дерменджията, на което бѣ дадено името, разбира се, на дѣдо му — Георги. Кръстникъ бѣ Д-ръ Георги Паприковъ.

Момченцето на семейство Иванъ Гашковъ, на което бѣ дадено името Петъръ. Кръстникъ бѣ председателятъ на църковната община Инж. Вл. Дамяновъ.

Децата на семейство Нинко Коловъ, на които бѣха дадени имената Мария и Петъръ. Кръстници бѣха сем. Маринъ Петковъ.

На 11 и 12 ноемврий Българския Националенъ Съветъ и Американско-Българската Лига устройиха за втори пътъ БЪЛГАРСКА НАЦИОНАЛНА ИЗЛОЖБА, която и тази година бѣ класирана като най-добра отъ всички други националности. /На друго мѣсто въ "Борба" е даденъ подробенъ репортажъ. Въ следващия брой ще бъдатъ дадени допълнителни снимки отъ изложбата/ Кметъ на градъ Чикаго е далъ почетни дипломи на организациитѣ които ся взели участие въ тази инициатива — Българскиятъ Националенъ Съветъ, Българскиятъ Националенъ Фронтъ, Американско-Българската Лига и пр.

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ

Научаваме се, че на Вечеринката организирана отъ Американско-Българската Лига въ Ню Йоркъ на 13 януарий т.г. ся присъствуваха трима официални представители на българската комунистическа мисия при организацията на Обединенитѣ Народи — двама мъже и една жена. Културната обмѣна между Америка и комунистическа България бележи все по-голѣми и по-голѣми успѣхи! Особено сега, следъ като за провеждането на тази обмѣна е намеренъ единъ удобенъ инструментъ. Кой каза, че работитѣ които ставатъ въ Ню Йоркъ отъ шесть години насамъ ся случайно явление?

Научаваме се сящо така, че наскоро се е състояла срѣща между българскитѣ комунистически представители при ООН и единъ бившъ Народенъ Представителъ въ магазина на единъ българинъ въ Ню Йоркъ. Добре се е насадилъ нещастниятъ Народенъ Представителъ. Намира се между два огня, ако не го изгори единия, другия сигурно ще го опече!

НИКОЛА ПЕНЧЕВЪ ПРЕДЪ В. СЕНТЪ ЛУИСЪ ПОСТЪ

ДИСПЯТЧЪ

"Идеологическата пукнатина която се появи на току що завършилия конгресъ на Комунистическата Партия въ Москва представлява истинска надежда за западния свѣтъ, че въ края на крайщата една акомодация съ Съветския съюзъ може да се постигне - заяви единъ представител на Радио Свободна Европа днесъ тукъ. Никола Пенчевъ, шефъ на българския отдѣлъ въ главната квартира на Радио Свободна Европа въ Ню Йоркъ, заяви въ едно интервю, че два мита бѣха разрушени на конгреса. Единиятъ митъ бѣше този за монолитността на комунистическия блокъ, а другия - този за непогрѣшимостта на комунистическата идеология - заяви г. Пенчевъ.

'До сега две съветски поколѣния бѣха възпитани въвъ вѣрата, че комунистическата идеология е абсолютно правилна и че тълкуванията на политиката дадени отъ съветскитѣ водачи сѣ били сящо абсолютно правилни', заяви сящия. 'Сега, неочаквано, на сящитѣ тѣзи последователи се каза, чеонѣзи водачи, които въ миналото даваха правилни тълкувания и които фактически бѣха боготворени, сѣ извършили най-сериозни грѣшки отъ идеологиченъ характеръ и сѣ били убийци, предатели и дори изроди. Естествено е да се предположи, че руския народъ може да започне да се пита дали не се касае до грѣшка въ самата система, а не у тѣхнитѣ водачи, за да се стигне до подобно положение?'

Пенчевъ, който бѣше секретаръ на българската легация въ Лондонъ въ края на войната, скѣса съ своето правителство въ 1948 г. когато последното се превърна въ комунистическо. /Подчертано отъ редакцията на "Борба"/ Той вѣрва, се самозапитването което предсказва за Русия, ще се разпростре въ сателитнитѣ страни. 'Ако на този ферментъ и преценка се даде време да се развие, ние можемъ да очакваме, че бъдещето ще донесе една различна ориентация въ Русия', каза сящия. Той посочи, че последнитѣ две поколѣния водачи въ Русия бѣха тѣзи, които извършиха и се биха за революцията. Следващото поколѣние водачи може да дойде до заключението, въ свѣтлината на изповѣданитѣ на конгреса грѣхове, че условията при които бѣше извършена революцията сѣ се промѣнили. Тѣ могат да решатъ да продължатъ да изграждатъ своята социална държава - Welfare state - /подчертано отъ ред. на "Борба"/ и да спратъ опититѣ си да доминиратъ надъ цѣлия свѣтъ.

'Ако бъдемъ благословени съ миръ презъ следващитѣ 15 - 20 години, ако не започне една война поради погрѣшно пресмѣтане или неразбиране, то вълната на бъдещето ще бѣде вълна на свободата и демокрацията - не вълна на комунизма' /подчертано отъ ред. на "Борба"/, заяви г. Пенчевъ. 'Тамъ където народа има право на изборъ, той ще избере свободата - Берлинъ доказва това'.

СЕНТЪ ЛУИСЪ ПОСТЪ ДИСПЯТЧЪ,

5 Ноември 1961 г.

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА: Българскиятъ Националенъ Съветъ е протестираля писмено предъ редакцията на вестника и устно предъ Комитета Свободна Европа по поводъ тѣзи изявления на Пенчевъ. Редакцията на "Борба" ги прави достойние на своитѣ читатели, за да могатъ и тѣ, кой както може, да се изкаже по повдигнатитѣ въпроси. Редакцията ще държи българската общественостъ осведомена по по-нататъшното развитие на събитията по поводъ тѣзи изявления.

НОВИНИ ОТЪ НЮ ЙОРКЪ

Конгресенъ Комитетъ. Членоветъ на Ню Йоркския клонъ на Б.Н.Фронтъ се събраха нѣколко пѣти на събрания, за да обмислятъ пѣтица и начини за Успѣшното изнасяне на тазгодишния конгресъ на организацията и на праздненствата по случай Освобождението на България. Избра се специаленъ Конгресенъ Комитетъ начело съ Д-ръ Калинъ Койчевъ и се излъчиха нѣколко подкомитета - по посрѣщането на гоститѣ и делегатитѣ - по приемигѣ, - по регистрациитѣ, - по печата и информациятѣ, по финансиитѣ. Работата по Конгреса е въ разгара си. Ню Йоркчани сж на поста си!

Коледна вечеръ и такава по случай Василевденъ. Въ клуба на Българския Националенъ Съветъ се състояха тѣзи две приятелски срѣщи въ родна българска среда, по нашенски обичай, съ на родна трапеза, напитки и хора и рѣченица до насита. Дано такива български срѣщи се организирватъ по често.

Тържества на приятелитѣ - казаци. По случай празника на казашката преса се състоя на 10 Декемврий т.г. тържествено събрание и приемъ въ единъ отъ салонитѣ на Украинския Националенъ Домъ. Представляващъ Българския Националенъ Фронтъ на това тържество бѣ г-нъ Живко Ерчиковъ, който поздравилъ събранието съ кратко слово, въ което изтъкна, че нашитѣ народи сж единни и сплотени въ борбата срѣщу комунизъ ма- съ перо и съ мечъ - и изказа пожеланието, какво и ние тука да бъдемъ сплотени и единни, за да помогнемъ по ефикасно на борбата имъ за свобода и независимостъ.

На 28 т.м. се състоя също тържеството по случай празника на казашката независимостъ, на което бѣше говорителъ отъ българска страна д-ръ Калинъ Койчевъ. На това тържество присѣтствуваха видни представители на много страни задъ жилѣзната завеса, съ които д-ръ Койчевъ и инженеръ Теневъ, който също бѣше официаленъ гостъ, водиха продължителни разговори.

Унгарския националенъ балъ. Въ хотелъ Ню Йоркеръ, Ню Йоркъ се състоя на 27 Януарий т.г. при галѣма тържественостъ Маджарския балъ. Отъ наша страна присѣтствува г-нъ Русо Славейковъ, членъ на Ц.У.С. на Б.Н.Ф.

Радостно събитие. На нашия редакторъ г-нъ Спасъ Т. Райкинъ се роди второ дете - хубаво и жизнерадостно момиченце! На Спасъ и милата му съпруга Руби - ЧЕСТИТО !

Въ своето новогодишно Послание, както ни съобщаватъ отъ Испания, Н.В.Царъ Симеонъ е съобщилъ, че приема оставкитѣ на секретарията на " Временното Българско Представителство" съ което то вече и формално представа да съществува и е разтурено.

Гостъ отъ Испания . На последната дискусия- Прегледъ на печата и събитията презъ седмицата - която става всеки патѣкъ вечеръ въ клуба на Българския Националенъ Съветъ е присѣтствувалъ нашия добъръ приятелъ отъ Испания г-нъ Данчо Пѣевъ, който е взелъ участие въ разискванията и е изказалъ свои мнения по отношение освободителната борба.

Тажна новина. Въ Парижъ се е поминалъ добрия български родолюбецъ г-ъ Цанко Геровъ, който заедно съ своя синъ бѣ избралъ свободата. Бай Цанко не можа да види блѣна си осъщественъ . Вѣчна му памѣтъ!